

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

11. juni 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 200/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 200/02 Sag C-191/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. april 2018 — Romano Piscioti mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — udlevering til Amerikas Forenede Stater af en statsborger i en medlemsstat, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed — udleveringsaftale mellem Den Europæiske Union og dette tredjeland — EU-rettens anvendelsesområde — udleveringsforbud, der kun finder anvendelse på de nationale statsborgere — begrænsning af den frie bevægelighed — begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed — proportionalitet — underretning af unionsborgerens oprindelsesmedlemsstat) 2

2018/C 200/03	Sag C-258/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. april 2018 — Finnair Oyj mod Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — Montrealkonventionen — artikel 31 — luftfartsselskabets ansvar for skade på indchecket bagage — krav til formen og indholdet af den skriftlige klage til luftfartsselskabet — klage indgivet ad elektronisk vej og registreret i luftfartsselskabets IT-system — klage indgivet i modtagerens navn af en ansat i luftfartsselskabet)	3
2018/C 200/04	Forenede sager C-316/16 og C-424/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. april 2018 — B mod Land Baden-Württemberg (sag C-316/16) og Secretary of State for the Home Department mod Franco Vomero (sag C-424/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg og Supreme Court of the United Kingdom — Tyskland og Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — artikel 28, stk. 3, litra a) — øget beskyttelse mod udsendelse — betingelser — ret til tidsbegrænset ophold — ophold i værtsmedlemsstaten i de ti år, der ligger forud for afgørelsen om udsendelse fra den pågældende medlemsstat — periode med fængsling — konsekvenser for det tiårige opholds uafbrudte karakter — forholdet mellem den samlede vurdering og den integrationsmæssige tilknytning — det tidspunkt, hvor nævnte vurdering skal foretages, og de kriterier, der skal tages i betragtning herved)	4
2018/C 200/05	Sag C-320/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. april 2018 — straffesag mod Uber France SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Lille — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — tjenesteydelser på transportområdet — direktiv 2006/123/EF — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 98/34/EF — informationssamfundets tjenester — forskrift for informations-samfundets tjenester — begreb — formidlingstjeneste, som ved hjælp af en applikation til en smartphone gør det muligt mod betaling at oprette forbindelse mellem ikke-erhvervsdrivende chauffører, der anvender egne køretøjer, og personer, som ønsker at foretage en køretur i byområder — strafferetlige sanktioner)	5
2018/C 200/06	Sag C-414/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. april 2018 — Vera Egenberger mod Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — forskelsbehandling på grund af religion eller tro — erhvervs-mæssige aktiviteter inden for kirker eller andre organisationer, hvis etik er baseret på religion eller tro — religion eller tro, som udgør et regulært, legitimt og berettiget erhvervs-mæssigt krav på baggrund af organisationens etik — begreb — aktiviteterne karakter og den sammenhæng, de indgår i — artikel 17 TEUF — artikel 10, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	6
2018/C 200/07	Sag C-478/16 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. april 2018 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod Group OOD og Kosta Iliev (Appel — EU-varemærker — definition på og erhvervelse af et EU-varemærke — relative registreringshindringer — indsigelse rejst af indehaveren af et ikke-registreret varemærke eller et andet erhvervs-mæssigt anvendt tegn — appelkammerets prøvelse — yderligere eller supplerende beviser — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 2 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 50, stk. 1, tredje afsnit)	7
2018/C 200/08	Sag C-525/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. april 2018 — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA mod Autoridade da Concorrência (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — misbrug af dominerende stilling — artikel 102, stk. 2, litra c), TEUF — begrebet »stilles ringere i konkurrencen« — diskriminerende priser på det efterfølgende marked — selskab for forvaltning af ophavsretsbeslægtede rettigheder — vederlag, der skal betales af nationale udbydere af en betalings-tjeneste i form af transmission af tv-signaler og -indhold)	7

2018/C 200/09	Sag C-532/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. april 2018 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod SEB bankas AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — begrænsninger i retten til fradrag af indgående afgift — regulering af fradraget for indgående afgift — levering af en grund — fejlagtig kvalificering som »afgiftspligtig virksomhed« — angivelse af afgiften på den oprindelige faktura — leverandørens ændring af denne angivelse)	8
2018/C 200/10	Sag C-541/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark (Traktatbrud — forordning (EF) nr. 1072/2009 — artikel 2, nr. 6) — artikel 8 — cabotagekørsel — begreb — definition indeholdt i et af Europa-Kommissionen udarbejdet »Spørgsmål & Svar-dokument« — retlig værdi — nationale gennemførelsesforanstaltninger, som begrænser det antal læsse- og lossesteder, der kan indgå i en og samme cabotagekørsel — skønsmargen — restriktion — proportionalitet)	9
2018/C 200/11	Sag C-550/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. april 2018 — A og S mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag — Nederlandene) [Præjudiciel forelæggelse — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — artikel 2, litra f) — begrebet »uledsaget mindreårig« — artikel 10, stk. 3, litra a) — en flygtnings ret til familiesammenføring med sine forældre — flygtning under 18 år på tidspunktet for indrejsen og indgivelsen af asylansøgningen, men myndig på tidspunktet for ansøgningen om familiesammenføring — afgørende dato for vurderingen af status som uledsaget mindreårig]	9
2018/C 200/12	Sag C-565/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. april 2018 — sag indledt af Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Zylina (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Eirinodikeio Lerou Leros — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældres ansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — ret i en medlemsstat, for hvilken en anmodning om retslig tilladelse til afkald på arv er blevet indgivet på vegne af et mindreårigt barn — kompetence vedrørende forældre — aftale om værneting — artikel 12, stk. 3, litra b) — accept af kompetence — betingelser)	10
2018/C 200/13	Sag C-580/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. april 2018 — Firma Hans Bühler KG mod Finanzamt de Graz-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — stedet for erhvervsindkomsten inden for Fællesskabet — artikel 42 — erhvervsindkomst af varer inden for Fællesskabet, der er genstand for en efterfølgende levering — artikel 141 — fritagelse — trekantshandel — forenklingsforanstaltninger — artikel 265 — korrektion af oversigten)	11
2018/C 200/14	Sag C-645/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. april 2018 — Conseils et mise en relations (CMR) SARL mod Demeures terre et tradition SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — handelsagentens ret til en godtgørelse eller skadeserstatning efter handelsagenturkontraktens ophør — artikel 17 — udelukkelse af retten til godtgørelse i tilfælde af opsigelse af handelsagenturkontrakten under den i aftalen omhandlede prøveperiode)	12
2018/C 200/15	Sag C-8/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. april 2018 — Biosafe — Indústria de Reciclagens SA mod Flexipiso — Pavimentos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 63, 167, 168, 178-180, 182 og 219 — princippet om afgiftsneutralitet — ret til fradrag af moms — frist fastsat i den nationale lovgivning for udøvelse af denne ret — fradrag af supplerende moms, der er betalt til staten og er genstand for dokumenter, der efter en efteropkrævning berigtiger de oprindelige fakturaer — det tidspunkt, hvor fristen begynder at løbe)	12

2018/C 200/16	Sag C-13/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. april 2018 — Fédération des entreprises de la beauté mod Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche og Ministre de l'Économie et des Finances, tidligere Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — kosmetiske produkter — forordning (EF) nr. 1223/2009 — artikel 10, stk. 2 — sikkerhedsvurdering af det kosmetiske produkt — kvalifikationer hos den person, der er ansvarlig for denne vurdering — anerkendelse af uddannelsers ligestilling — lignende discipliner i forhold til farmakologi, toksikologi eller medicin — medlemsstaternes skønsbeføjelse)	13
2018/C 200/17	Sag C-65/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. april 2018 — Oftalma Hospital Srl mod C.I.O. V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi og Regione Piemonte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelsesaftaler — sundheds- og socialvæsen — tildeling uden om reglerne for indgåelse af offentlige aftaler — behovet for at overholde gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet — begrebet »klar grænseoverskridende interesse« — direktiv 92/50/EØF — artikel 27) . . .	14
2018/C 200/18	Sag C-75/17 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. april 2018 — Fiesta Hotels & Resorts, SL mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Residencial Palladium, SL (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) no. 207/2009 — artikel 8, stk. 4 — artikel 65 — uregistreret firmanavn GRAND HOTEL PALLADIUM — EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA« — ugyldighedsbegæring støttet på en ældre rettighed, der er erhvervet i medfør af national lovgivning — betingelser — brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — ret til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke)	14
2018/C 200/19	Sag C-110/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — EØS-aftalens artikel 40 — indkomstskat for personer, som er hjemmehørende i Belgien — fastlæggelsen af indkomst af fast ejendom — anvendelse af to forskellige beregningsmetoder afhængigt af den faste ejendoms beliggenhed — beregning på grundlag af matrikelværdien for ejendom beliggende i Belgien — beregning på grundlag af den faktiske udlejningsværdi for ejendom beliggende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — forskellig behandling — begrænsning af de frie kapitalbevægelser)	15
2018/C 200/20	Sag C-148/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. april 2018 — Peek & Cloppenburg KG, Hamborg mod Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — varemærkeret — direktiv 2008/95/EF — artikel 14 — efterfølgende konstatering af et varemærkes ugyldighed eller fortabelse — den dato, hvor betingelserne for fortabelse eller ugyldighed skal være opfyldt — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — artikel 34, stk. 2 — påberåbelse af et ældre nationalt varemærkes anciennitet — denne påberåbelses retsvirkninger på det ældre nationale varemærke)	16
2018/C 200/21	Sag C-152/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. april 2018 — Consorzio Italian Management og Catania Multiservizi SpA mod Rete Ferroviaria Italiana SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) Præjudiciel forelæggelse — fremgangsmåder ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester — direktiv 2004/17/EF — forpligtelse til prisrevision efter tildeling af kontrakten — ingen forpligtelse hertil i direktiv 2004/17/EF eller som følge af de generelle principper, der ligger til grund for artikel 56 TEUF og direktiv 2004/17/EF — rengørings- og renovationsydelser i forbindelse med jernbanetransportvirksomhed — artikel 3, stk. 3, TEU — artikel 26 TEUF, 57 TEUF, 58 TEUF og 101 TEUF — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske baggrund for tvisten i hovedsagen samt manglende begrundelse for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål — afvisning — artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — nationale lovbestemmelser, der ikke gennemfører EU-retten — manglende kompetence)	16

2018/C 200/22	Forenede sager C-195/17, C-197/17 — C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 — C-286/17 og C-290/17 — C-292/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. april 2018 — Helga Krüsemann m.fl. (sag C-195/17), Thomas Neufeldt m.fl. (sag C-197/17), Ivan Wallmann (sag C-198/17), Rita Hoffmeyer (sag C-199/17), Rudolf Meyer (sag C-199/17), Susanne de Winder (sag C-200/17), Holger Schlosser (sag C-201/17), Nicole Schlosser (sag C-201/17), Peter Rebbe m.fl. (sag C-202/17), Eberhard Schmeer (sag C-203/17), Brigitte Wittmann (sag C-226/17), Reinhard Wittmann (sag C-228/17), Regina Lorenz (sag C-254/17), Prisca Sprecher (sag C-254/17), Margarethe Yüce m.fl. (sag C-274/17), Friedemann Schoen (sag C-275/17), Brigitta Schoen (sag C-275/17), Susanne Meyer m.fl. (sag C-278/17), Thomas Kiehl (sag C-279/17), Ralph Eßer (sag C-280/17), Thomas Schmidt (sag C-281/17), Werner Ansorge (sag C-282/17), Herbert Blesgen (sag C-283/17), Simone Künnecke m.fl. (sag C-284/17), Marta Gentile (sag C-285/17), Marcel Gentile (sag C-285/17), Gabriele Ossenbeck (sag C-286/17), Angelina Fell m.fl. (sag C-290/17), Helga Jordan-Grompe m.fl. (sag C-291/17) og EUflight.de GmbH (sag C-292/17) mod TUfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover og Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — transport — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 3 — artikel 7, stk. 1 — kompensationsret — fritagelse — begrebet »usædvanlige omstændigheder« — »vild strejke«)	17
2018/C 200/23	Sag C-227/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 12. april 2018 — Medtronic GmbH mod Finanzamt Neuss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — underposition 9021 10 10, 9021 10 90 og 9021 90 90 — rygsøjlefikseringssystem — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1214/2014)	18
2018/C 200/24	Sag C-302/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. april 2018 — PPC Power a.s. mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Bratislave — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — formål — gratis tildeling af kvoter — national lovgivning, som gør overførte og ubrugte kvoter afgiftspligtige)	19
2018/C 200/25	Sag C-323/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. april 2018 — People Over Wind og Peter Sweetman mod Coillte Teoranta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — særlige bevaringsområder — artikel 6, stk. 3 — screening med henblik på at afgøre nødvendigheden af at foretage en vurdering af en plans eller et projekts virkninger på et særligt bevaringsområde — foranstaltninger, der kan tages i betragtning med henblik herpå)	19
2018/C 200/26	Sag C-441/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artikel 6, stk. 1 og 3 — artikel 12, stk. 1 — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — artikel 4 og 5 — Natura 2000-lokaliteten »Puszcza Białowieska« — ændring af skovforvaltningsplan — udvidelse af skovhugsten — planer eller projekter, der ikke er direkte nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som kan påvirke lokaliteten væsentligt — vurdering af virkningerne på lokaliteten — skade på lokalitetens integritet — effektiv gennemførelse af bevaringsforanstaltninger — virkninger på de beskyttede arters yngle- og rasteområder)	20
2018/C 200/27	Sag C-124/18 P: Appel iværksat den 15. februar 2018 af Red Bull GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. november 2017 i de forenede sager T-101/15 og T-102/15 — Red Bull GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	21
2018/C 200/28	Sag C-207/18: Sag anlagt den 22. marts 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	22

2018/C 200/29	Sag C-208/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 23. marts 2018 — Jana Petruchová mod FIBO Group Holdings Ltd	23
2018/C 200/30	Sag C-250/18: Sag anlagt den 11. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien	24
Retten		
2018/C 200/31	Sag T-554/14: Rettens dom af 26. april 2018 — Messi Cuccittini mod EUIPO — J.-M.-E.V. e hijos (MESSI) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket MESSI — ældre EU-ordmærker MASSI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	26
2018/C 200/32	Sag T-561/14: Rettens dom af 23. april 2018 — One of Us m.fl. mod Kommissionen (Regler for institutionerne — det europæiske borgerinitiativ — forskningspolitik — folkesundhed — udviklings-samarbejde — Unionens finansiering af aktiviteter, der indebærer destruktion af menneskelige embryoner — Kommissionens meddelelse i henhold til artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 211/2011 — annullationssøgsmål — partsevne — anfægtelig retsakt — delvis afvisning — domstolsprøvelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	26
2018/C 200/33	Sag T-43/15: Rettens dom af 23. april 2018 — CRM mod Kommissionen [Beskyttet geografisk betegnelse — Piadina Romagnola eller Piada Romagnola — registreringsprocedure — kompetencefordeling mellem Kommissionen og de nationale myndigheder — forbindelse mellem produktets omdømme og dets geografiske oprindelse — artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1151/2012 — rækkevidden af den kontrol, som Kommissionen foretager af registreringsansøgningen — artikel 7, stk. 1, litra f), nr. ii), artikel 8, stk. 1, litra c), nr. ii), og artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1151/2012 — en national rets annullation af varespecifikationens virkning på proceduren for Kommissionen — Kommissionens pligt til at indhente oplysninger — princippet om god forvaltningsskik — effektiv retsbeskyttelse]	27
2018/C 200/34	Sag T-251/15: Rettens dom af 26. april 2018 — Espírito Santo Financial (Portugal) mod ECB (Aktindsigt — afgørelse 2004/258/EF — dokumenter i sammenhæng med ECB's afgørelse af 1. august 2014 vedrørende Banco Espírito Santo SA — stiltiende afslag på aktindsigt — udtrykkeligt afslag på aktindsigt — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende fortroligheden af forhandlingerne i ECB's besluttende organer — undtagelse vedrørende Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik — undtagelse vedrørende stabiliteten af det finansielle system i Unionen eller i en medlemsstat — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende meningstilkendegivelser til internt brug — begrundelsespligt)	28
2018/C 200/35	Forenede sager T-554/15 og T-555/15: Rettens dom af 25. april 2018 — Ungarn mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte ydet i henhold til den ungarske lov nr. XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsafgifter for året 2015 — støtte, der følger af en ændring af 2014 af den ungarske lov fra 2008 om fødevarekæden og kontrol hermed — afgifter med progressive satser baseret på årlig omsætning — beslutning om at indlede proceduren i artikel 108, stk. 2, TEUF — samtidig pålæggelse af et påbud om indstilling — annullationssøgsmål — påbud om indstilling kan udskilles — søgsmålsinteresse — formaliteten — begrundelsespligt — proportionalitet — ligebehandling — retten til forsvar — princippet om loyalt samarbejde — artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999)	29
2018/C 200/36	Sag T-752/15: Rettens dom af 26. april 2018 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — støtte- og rådgivningstjenester til teknisk it-personale IV (STIS IV) — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — unormalt lavt bud — tildelingskriterier — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)	29

2018/C 200/37	Forenede sager T-133/16 — T-136/16: Rettens dom af 24. april 2018 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence m.fl. mod ECB [Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra e), og stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — person, som reelt kontrollerer et kreditinstituts aktiviteter — artikel 13, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og artikel L. 511 13, andet afsnit, i den franske lov om monetære og finansielle anliggender — princippet om, at formanden for et kreditinstituts ledelsesorgan i sin tilsynsfunktion ikke samtidig må være samme kreditinstituts generaldirektør — artikel 88, stk. 1, litra e), i direktiv 2013/36 og artikel L. 511 58 i den franske lov om monetære og finansielle anliggender]	30
2018/C 200/38	Sag T-190/16: Rettens dom af 26. april 2018 — Azarov mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — ret til forsvar — princippet om god forvaltning — magtfordrejning — ejendomsret — frihed til at drive egen virksomhed — åbenbart urigtigt skøn)	31
2018/C 200/39	Sag T-248/16: Rettens dom af 25. april 2018 — Walford mod EUIPO — Romanov Holding (CHATKA) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket CHATKA — det ældre internationale figurmærke CHATKA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]	32
2018/C 200/40	Sag T-288/16: Rettens dom af 26. april 2018 — Convivo mod EUIPO — Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket M'Cooky — det ældre nationale figurmærke MR. COOK — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2017/1001] — risiko for forveksling]	32
2018/C 200/41	Sag T-312/16: Rettens dom af 25. april 2018 — Walford mod EUIPO — Romanov Holding (CHATKA) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket CHATKA — det ældre internationale figurmærke CHATKA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]	33
2018/C 200/42	Sag T-426/16: Rettens dom af 25. april 2018 — Perfumes y Aromas Artesanales mod EUIPO — Aromas Selective (Aa AROMAS artesanales) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Aa AROMAS artesanales — det ældre EU-figurmærke Aromas PERFUMARIA Beleza em todos os sentidos — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — tjenesteydelser af samme eller lignende art — relevant kundekreds — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	34
2018/C 200/43	Sag T-468/16: Rettens dom af 23. april 2018 — Verein Deutsche Sprache mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en afgørelse truffet af Kommissionen om ændring af indretningen af pressesalen i Berlaymontbygningen knyttet til en begrænsning af skiltningen udelukkende til sprogene fransk og engelsk — delvist afslag på aktindsigt — erklæring fra Kommissionen om, at dokumenter ikke findes — formodning for lovlighed — retlig fejl — begrundelsespligt)	34

2018/C 200/44	Sag T-747/16: Rettens dom af 23. april 2018 — Vincenti mod EUIPO (Personalesag — tjenestemænd — social sikring — invaliditetsudvalgets udtalelse — ansættelsesmyndighedens skøn — vedtægtens artikel 53 og 78 — urigtigt skøn — begrundelsespligt)	35
2018/C 200/45	Sag T-756/16: Rettens dom af 25. april 2018 — Euro Castor Green mod EUIPO — Netlon France (Espalier) [EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver et espalier — tidligere design — ugyldighedsgrund — offentliggørelse af det tidligere design — ingen nyhed — manglende individuel karakter — artikel 5, 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002]	36
2018/C 200/46	Sag T-763/16: Rettens dom af 12. april 2018 — PY mod EUCAP Sahel Niger (Voldgiftsbestemmelse — ansatte ved Den Europæiske Unions internationale missioner — tvister vedrørende ansættelseskontrakter — interne undersøgelsesprocedurer — beskyttelse af ofrene i tilfælde af anmeldelse af chikane — ansvar i kontraktforhold)	36
2018/C 200/47	Sag T-831/16: Rettens dom af 24. april 2018 — Kabushiki Kaisha Zoom mod EUIPO — Leedsworld (ZOOM) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ZOOM — det ældre EU-figurmærke og det ældre EU-ordmærke ZOOM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	37
2018/C 200/48	Sag T-183/17: Rettens dom af 24. april 2018 — Menta y Limón Decoración mod EUIPO-Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Gengivelse af en mand i regional dragt) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærke, der gengiver en mand i regional dragt — ældre nationale industridesign — relativ registreringshindring — artikel 53, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2017/1001] — forbud mod brug af EU-varemærket i henhold til national ret — EUIPO's anvendelse af national ret]	38
2018/C 200/49	Sag T-207/17: Rettens dom af 24. april 2018 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (hp) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket hp — absolutte registreringshindringer — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2017/1001] — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	38
2018/C 200/50	Sag T-208/17: Rettens dom af 24. april 2018 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket HP — absolutte registreringshindringer — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	39
2018/C 200/51	Sag T-213/17: Rettens dom af 25. april 2018 — Romantik Hotels & Restaurants mod EUIPO — Hotel Preidlhof (ROMANTIK) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket ROMANTIK — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001]]	40

2018/C 200/52	Sag T-220/17: Rettens dom af 26. april 2018 — Pfalzmarkt für Obst und Gemüse mod EUIPO (100 % Pfalz) [EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket 100 % Pfalz — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001)]	40
2018/C 200/53	Sag T-221/17: Rettens dom af 24. april 2018 — Mémora Servicios Funerarios mod EUIPO — Chatenoud (MEMORAME) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MEMORAME — det ældre EU-figurmærke mémora og de ældre nationale figurmærker MÉMORA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	41
2018/C 200/54	Sag T-297/17: Rettens dom af 24. april 2018 — VSM mod EUIPO (WE KNOW ABRASIVES) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket WE KNOW ABRASIVES — varemærke bestående af et reklameslogan — appelkammerets kompetence i tilfælde af en klage, der er begrænset til en del af de af registreringsansøgningen omfattede tjenesteydelser — artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 71, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	42
2018/C 200/55	Sag T-354/17: Rettens dom af 23. april 2018 — Genomic Health mod EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — ligebehandling]	42
2018/C 200/56	Sag T-212/18: Sag anlagt den 26 marts 2018 — Romańska mod Frontex	43
2018/C 200/57	Sag T-226/18: Sag anlagt den 2. april 2018 — Global Silicones Council m.fl. mod Kommissionen	44
2018/C 200/58	Sag T-231/18: Sag anlagt den 4. april 2018 — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam mod EUIPO — Lupu (Djili)	46
2018/C 200/59	Sag T-240/18: Sag anlagt den 16. april 2018 — Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen	46
2018/C 200/60	Sag T-245/18: Sag anlagt den 16. april 2018 — Benavides Torres mod Rådet	47
2018/C 200/61	Sag T-246/18: Sag anlagt den 16. april 2018 — Moreno Pérez mod Rådet	48
2018/C 200/62	Sag T-247/18: Sag anlagt den 16. april 2018 — Lucena Ramírez mod Rådet	48
2018/C 200/63	Sag T-248/18: Sag anlagt den 16. april 2018 — Cabello Rondón mod Rådet	49
2018/C 200/64	Sag T-249/18: Sag anlagt den 16. april 2018 — Saab Halabi mod Rådet	50

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 200/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 190 af 4.6.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 182 af 28.5.2018

EUT C 166 af 14.5.2018

EUT C 161 af 7.5.2018

EUT C 152 af 30.4.2018

EUT C 142 af 23.4.2018

EUT C 134 af 16.4.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. april 2018 — Romano Pisciotti mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-191/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — udlevering til Amerikas Forenede Stater af en statsborger i en medlemsstat, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed — udleveringsaftale mellem Den Europæiske Union og dette tredjeland — EU-rettens anvendelsesområde — udleveringsforbud, der kun finder anvendelse på de nationale statsborgere — begrænsning af den frie bevægelighed — begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed — proportionalitet — underretning af unionsborgerens oprindelsesmedlemsstat)

(2018/C 200/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Romano Pisciotti

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

- 1) EU-retten skal fortolkes således, at i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor en unionsborger, der har været genstand for en anmodning om udlevering til Amerikas Forenede Stater, med henblik på en eventuel gennemførelse af denne anmodning er blevet anholdt i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger, er denne borgers situation omfattet af EU-rettens anvendelsesområde, for så vidt som den nævnte borger har udøvet sin ret til at færdes frit i Den Europæiske Union, og for så vidt som anmodningen om udlevering er blevet fremsat inden for rammerne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering af 25. juni 2003.
- 2) I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor en unionsborger, der har været genstand for en anmodning om udlevering til Amerikas Forenede Stater, inden for rammerne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering af 25. juni 2003 og med henblik på en eventuel gennemførelse af denne anmodning er blevet anholdt i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger, skal artikel 18 TEUF og 21 TEUF fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den anmodede medlemsstat på grundlag af en forfatningsmæssig regel skelner mellem sine egne statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater og giver tilladelse til denne udlevering, skønt den ikke tillader udlevering af sine egne statsborgere, for så vidt som den anmodede medlemsstat forinden har givet de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor denne borger er statsborger, mulighed for at gøre krav på den pågældende inden for rammerne af en europæisk arrestordre, og for så vidt som den sidstnævnte medlemsstat ikke har truffet nogen foranstaltninger i denne retning.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. april 2018 — Finnair Oyj mod Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland)

(Sag C-258/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — Montrealkonventionen — artikel 31 — luftfartsselskabets ansvar for skade på indchecket bagage — krav til formen og indholdet af den skriftlige klage til luftfartsselskabet — klage indgivet ad elektronisk vej og registreret i luftfartsselskabets IT-system — klage indgivet i modtagerens navn af en ansat i luftfartsselskabet)

(2018/C 200/03)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøge: Finnair Oyj

Sagsøgt: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Konklusion

- 1) Artikel 31, stk. 4, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring indgået i Montreal den 28. maj 1999 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001 skal fortolkes således, at klagen skal være indgivet skriftligt i overensstemmelse med artiklens stk. 3 inden for de i denne artikels stk. 2 fastsatte frister, idet ethvert søgsmål mod luftfartsselskabet i modsat fald afvises.
- 2) En klage såsom den i hovedsagen omhandlede, der er registreret i luftfartsselskabets IT-system, opfylder det krav om skriftlighed, som er fastsat i artikel 31, stk. 3, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring indgået i Montreal den 28. maj 1999.
- 3) Artikel 31, stk. 2 og 3, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring indgået i Montreal den 28. maj 1999 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at kravet om skriftlighed anses for opfyldt, når en medarbejder ved luftfartsselskabet med flypassagerens vidende optager skadesanmeldelsen skriftligt enten på papir eller elektronisk, idet vedkommende indtaster denne anmeldelse i luftfartsselskabets IT-system, for så vidt som denne passager kan kontrollere klagetekstens nøjagtighed, således som den er nedfældet på skrift og indtastet i dette system, og, om nødvendigt, ændre eller supplere den eller endog udskifte den inden udløbet af den i konventionens artikel 31, stk. 2, fastsatte frist.
- 4) Artikel 31 i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring indgået i Montreal den 28. maj 1999 skal fortolkes således, at den ikke stiller andre indholdsmæssige krav til klagen, end at luftfartsselskabet skal gives underretning om den opståede skade.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. april 2018 — B mod Land Baden-Württemberg (sag C-316/16) og Secretary of State for the Home Department mod Franco Vomero (sag C-424/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg og Supreme Court of the United Kingdom — Tyskland og Det Forenede Kongerige)

(Forenede sager C-316/16 og C-424/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — artikel 28, stk. 3, litra a) — øget beskyttelse mod udsendelse — betingelser — ret til tidsbegrænset ophold — ophold i værtsmedlemsstaten i de ti år, der ligger forud for afgørelsen om udsendelse fra den pågældende medlemsstat — periode med fængsling — konsekvenser for det tiårige opholds uafbrudte karakter — forholdet mellem den samlede vurdering og den integrationsmæssige tilknytning — det tidspunkt, hvor nævnte vurdering skal foretages, og de kriterier, der skal tages i betragtning herved)

(2018/C 200/04)

Processprog: tysk og engelsk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg og Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: B (sag C-316/16) og Secretary of State for the Home Department (sag C-424/16)

Sagsøgte: Land Baden-Württemberg (sag C-316/16) og Franco Vomero (sag C-424/16)

Konklusion

- 1) Artikel 28, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at retten til den beskyttelse mod udsendelse, som er fastsat i nævnte bestemmelse, er betinget af, at den pågældende har ret til tidsbegrænset ophold som omhandlet i dette direktivs artikel 16 og artikel 28, stk. 2.
- 2) Artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at betingelsen om, at den pågældende skal have »haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år«, i denne bestemmelse i tilfældet med en unionsborger, som afsoner en frihedsstraf, og i forhold til hvem en udsendelsesafgørelse er truffet, kan være opfyldt, for så vidt som en samlet vurdering af den pågældendes situation, der tager alle relevante forhold i betragtning, fører til, at det må antages, at den pågældendes integrationsmæssige tilknytning til værtsmedlemsstaten, til trods for nævnte fængselsstraf, ikke er blevet brudt. Disse forhold indbefatter bl.a. styrken af den integrationsmæssige tilknytning, der er opnået til værtsmedlemsstaten før den pågældendes fængsling, karakteren af den overtrædelse, der danner grundlag for den idømte fængselsstraf, og de omstændigheder, hvorunder overtrædelsen blev begået, såvel som den pågældendes opførsel i fængslingsperioden.

- 3) Artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at spørgsmålet om, hvorvidt en person opfylder betingelsen om at have »haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år« som omhandlet i nævnte bestemmelse, skal vurderes på det tidspunkt, hvor den oprindelige udsendelsesafgørelse træffes.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.
EUT C 350 af 26.9.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. april 2018 — straffesag mod Uber France SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Lille — Frankrig)

(Sag C-320/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tjenesteydelser på transportområdet — direktiv 2006/123/EF — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 98/34/EF — informationssamfundets tjenester — forskrift for informationssamfundets tjenester — begreb — formidlingstjeneste, som ved hjælp af en applikation til en smartphone gør det muligt mod betaling at oprette forbindelse mellem ikke-erhvervsdrivende chauffører, der anvender egne køretøjer, og personer, som ønsker at foretage en køretur i byområder — strafferetlige sanktioner)

(2018/C 200/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Lille

Part i hovedsagen

Uber France SAS

Procesdeltager: Nabil Bensalem

Konklusion

Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, og artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at en national lovgivning, der strafferetligt sanktionerer det forhold at indrette et system til at sætte kunder i forbindelse med personer, som mod vederlag leverer persontransportydelser med køretøjer med færre end ti pladser uden at have godkendelse dertil, vedrører en »tjenesteydelse på transportområdet«, for så vidt som den finder anvendelse på en formidlingstjeneste leveret ved hjælp af en applikation til en smartphone, og som udgør en integrerende del af en samlet tjeneste, hvor hovedelementet er transportydelsen. En sådan tjenesteydelse er udelukket fra disse direktivers anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. april 2018 — Vera Egenberger mod Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-414/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — forskelsbehandling på grund af religion eller tro — erhvervmæssige aktiviteter inden for kirker eller andre organisationer, hvis etik er baseret på religion eller tro — religion eller tro, som udgør et regulært, legitimt og berettiget erhvervmæssigt krav på baggrund af organisationens etik — begreb — aktiviteterne karakter og den sammenhæng, de indgår i — artikel 17 TEUF — artikel 10, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2018/C 200/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vera Egenberger

Sagsøgt: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, sammenholdt med direktivets artikel 9 og 10 samt med artikel 47 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at når en kirke eller en anden organisation, hvis etik er baseret på religion eller tro, til støtte for en retsakt eller en afgørelse, såsom et afslag på en ansøgning om en stilling hos denne, gør gældende, at religion under hensyn til de pågældende aktiviteter karakter eller den sammenhæng, de indgår i, udgør et regulært, legitimt og berettiget erhvervmæssigt krav på baggrund af denne kirkes eller denne organisations etik, skal en sådan påstand i givet fald kunne være genstand for en effektiv domstolskontrol, som sikrer, at de kriterier, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78, er opfyldt.
- 2) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at det heri omhandlede regulære, legitime og berettigede erhvervmæssige krav henviser til et krav, som er nødvendigt og, henset til den pågældende kirkes eller organisations etik, objektivt påkrævet ved karakteren af eller betingelserne for udøvelsen af den erhvervmæssige aktivitet og ikke kan omfatte betragtninger, som ikke vedrører denne etik eller denne kirkes eller organisations ret til selvstændighed. Dette krav skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
- 3) En national retsinstans, som har fået forelagt en tvist mellem to private parter, har pligt til, når det ikke er muligt for den at fortolke den relevante nationale ret på en måde, som er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78, inden for rammerne af sine beføjelser at sikre den retsbeskyttelse, der for borgerne følger af artikel 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at sikre den fulde virkning af disse artikler ved om fornødent at undlade at anvende enhver modstridende national bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. april 2018 — Den Europæiske Unions Kontor for
Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod Group OOD og Kosta Iliev**

(Sag C-478/16 P) ⁽¹⁾

*(Appel — EU-varemærker — definition på og erhvervelse af et EU-varemærke — relative
registreringshindringer — indsigelse rejst af indehaveren af et ikke-registreret varemærke eller et andet
erhvervsmæssigt anvendt tegn — appelkammerets prøvelse — yderligere eller supplerende beviser —
forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 2 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 50, stk. 1, tredje
afsnit)*

(2018/C 200/07)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov og D. Stoyanova- Valchanova, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Group OOD (ved advokati D. Dragiev og A. Andreev) og Kosta Iliev (ved advokat S. Ganeva)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. april 2018 — MEO — Serviços de Comunicações e
Multimédia SA mod Autoridade da Concorrência (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal
da Concorrência, Regulação e Supervisão — Portugal)**

(Sag C-525/16) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — misbrug af dominerende stilling — artikel 102, stk. 2, litra c),
TEUF — begrebet »stilles ringere i konkurrencen« — diskriminerende priser på det efterfølgende
marked — selskab for forvaltning af ophavsretsbeslægtede rettigheder — vederlag, der skal betales af
nationale udbydere af en betalingstjeneste i form af transmission af tv-signaler og -indhold)*

(2018/C 200/08)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Sagsøgt: Autoridade da Concorrência

Procesdeltager: GDA — Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Konklusion

Udtrykket »stilles ringere i konkurrencen« som omhandlet i artikel 102, stk. 2, litra c), TEUF skal fortolkes således, at det i et tilfælde, hvor en dominerende virksomhed anvender diskriminerende priser over for sine handelspartnere på det efterfølgende marked, vedrører en situation, hvor denne adfærd kan medføre konkurrenceforvridning mellem disse handelspartnere. Konstateringen af, at en handelspartner »stilles ringere i konkurrencen«, kræver ikke, at der føres bevis for en effektiv og kvantificerbar forringelse af den konkurrencemæssige stilling, men skal støttes på en analyse af alle de relevante omstændigheder i det foreliggende tilfælde, som giver mulighed for at konkludere, at den nævnte adfærd har en indvirkning på omkostningerne, fortjenesten eller en anden relevant interesse for en eller flere af disse partnere, hvorfor denne adfærd kan påvirke den nævnte stilling.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. april 2018 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod SEB bankas AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-532/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — begrænsninger i retten til fradrag af indgående afgift — regulering af fradraget for indgående afgift — levering af en grund — fejlagtig kvalificering som »afgiftspligtig virksomhed« — angivelse af afgiften på den oprindelige faktura — leverandørens ændring af denne angivelse)

(2018/C 200/09)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sagsøgt: SEB bankas AB

Konklusion

- 1) Artikel 184 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den i denne artikel fastsatte forpligtelse til regulering af uretmæssigt foretagne momsfradrag ligeledes finder anvendelse i de tilfælde, hvor det oprindeligt foretagne fradrag ikke lovligt kunne foretages, fordi den transaktion, der lå til grund for fradraget, var momsfristaget. Artikel 187-189 i direktiv 2006/112 skal derimod fortolkes således, at den mekanisme til regulering af uretmæssigt foretagne fradrag, der er fastsat i disse artikler, ikke finder anvendelse i de tilfælde, navnlig i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor det oprindeligt foretagne momsfradrag var uretmæssigt, fordi der var tale om en transaktion i form af levering af grunde, der var momsfristaget.
- 2) Artikel 186 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor det oprindeligt foretagne fradrag ikke lovligt kunne foretages, tilkommer det medlemsstaterne at fastlægge datoen for indtrædelsen af forpligtelsen til at regulere det uretmæssigt foretagne momsfradrag og perioden, for hvilken denne regulering skal ske, under overholdelse af principperne i EU-retten, herunder navnlig retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om disse principper er overholdt i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-541/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 1072/2009 — artikel 2, nr. 6) — artikel 8 — cabotagekørsel — begreb — definition indeholdt i et af Europa-Kommissionen udarbejdet »Spørgsmål & Svar-dokument« — retlig værdi — nationale gennemførelsesforanstaltninger, som begrænser det antal læsse- og lossesteder, der kan indgå i en og samme cabotagekørsel — skønsmargen — restriktion — proportionalitet)

(2018/C 200/10)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, L. Grønfeldt og U. Nielsen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark (ved C. Thorning J. Nymann-Lindegren og M. Søndahl Wolff, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Danmark frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. april 2018 — A og S mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag — Nederlandene)

(Sag C-550/16) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — artikel 2, litra f) — begrebet »uledsaget mindreårig« — artikel 10, stk. 3, litra a) — en flygtnings ret til familiesammenføring med sine forældre — flygtning under 18 år på tidspunktet for indrejsen og indgivelsen af asylansøgningen, men myndig på tidspunktet for ansøgningen om familiesammenføring — afgørende dato for vurderingen af status som uledsaget mindreårig]

(2018/C 200/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A og S

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

Artikel 2, litra f), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, sammenholdt med direktivets artikel 10, stk. 3, litra a), skal fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, som var under 18 år på tidspunktet for sin ankomst til en medlemsstats område og ved indgivelsen af sin ansøgning om asyl i denne stat, men som under asylproceduren bliver myndig og derefter tildeles flygtningestatus, skal kvalificeres som »mindreårig« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. april 2018 — sag indledt af Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Zylina (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Eirinodikeio Lerou Leros — Grækenland)

(Sag C-565/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — ret i en medlemsstat, for hvilken en anmodning om retslig tilladelse til afkald på arv er blevet indgivet på vegne af et mindreårigt barn — kompetence vedrørende forældre — aftale om værneting — artikel 12, stk. 3, litra b) — accept af kompetence — betingelser)

(2018/C 200/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Eirinodikeio Lerou Leros

Parter i hovedsagen

Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Zylina

Konklusion

Artikel 12, stk. 3, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor forældrene til et mindreårigt barn, som har sædvanligt opholdssted sammen med sidstnævnte i en medlemsstat, på dette barns vegne har indgivet en anmodning om tilladelse til at give afkald på en arv til retten i en anden medlemsstat, skal fortolkes således, at:

- Den indgivelse, som barnets forældre i fællesskab har foretaget ved den af dem valgte ret, udgør deres utvetydige accept af denne ret.
- En anklager, som ifølge national lovgivning er part i den sag, som forældrene har anlagt, er »part[...] i sagen« som omhandlet i artikel 12, stk. 3, litra b), i forordning nr. 2201/2003. Den indsigelse, som denne part har gjort over for det valg af ret, som barnets forældre har foretaget efter det tidspunkt, hvor denne sag anlægges, er til hinder for anerkendelsen af, at alle parter i sagen har accepteret aftalen om værneting på dette tidspunkt. Foreligger en sådan indsigelse ikke, kan denne parts accept betragtes som stiltiende, og betingelsen om, at aftalen om værneting skal accepteres utvetydigt af alle parter i sagen på det tidspunkt, hvor sagen anlægges ved nævnte ret, kan anses for at være opfyldt.

- Den omstændighed, at arveladerens sidste bopæl, arven og gælden vedrørende arven befandt sig i den medlemsstat, hvorunder den ret, ved hvilken sagen er anlagt, henhører, gør det, i mangel af oplysninger, der kan godtgøre, at aftalen om værning risikerer at have en skadelig virkning på det pågældende barns situation, muligt at fastslå, at en sådan aftale om værning er til barnets bedste.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. april 2018 — Firma Hans Bühler KG mod Finanzamt de Graz-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-580/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — stedet for erhvervsen inden for Fællesskabet — artikel 42 — erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, der er genstand for en efterfølgende levering — artikel 141 — fritagelse — trekantshandel — forenklingsforanstaltninger — artikel 265 — korrektion af oversigten)

(2018/C 200/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Firma Hans Bühler KG

Sagsøgt: Finanzamt de Graz-Stadt

Konklusion

- 1) Artikel 141, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at den deri nævnte betingelse er opfyldt, når den afgiftspligtige person har hjemsted og er registreret i forhold til merværdiafgift (moms) i den medlemsstat, hvorfra varerne forsendes eller transporteres, men denne afgiftspligtige person til den konkrete erhvervelse inden for Fællesskabet anvender momsregistreringsnummeret fra en anden medlemsstat.
- 2) Artikel 42 og 265 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, sammenholdt med artikel 263 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstats skatte- og afgiftsmyndigheder anvender artikel 41, stk. 1, i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, alene af den grund, at det i forbindelse med en erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, som er blevet foretaget med henblik på en efterfølgende levering på en medlemsstats område, forholder sig således, at den oversigt, der er omhandlet i artikel 265 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, ikke er blevet indgivet rettidigt af den afgiftspligtige person, der er registreret i forhold til merværdiafgift (moms) i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. april 2018 — Conseils et mise en relations (CMR) SARL mod Demeures terre et tradition SARL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-645/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — handelsagentens ret til en godtgørelse eller skadeserstatning efter handelsagenturkontraktens ophør — artikel 17 — udelukkelse af retten til godtgørelse i tilfælde af opsigelse af handelsagenturkontrakten under den i aftalen omhandlede prøveperiode)

(2018/C 200/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Conseils et mise en relations (CMR) SARL

Sagsøgt: Demeures terre et tradition SARL

Konklusion

Artikel 17 i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter skal fortolkes således, at den godtgørelses- og erstatningsordning, som er foreskrevet i denne artikels stk. 2 og 3 i tilfælde af ophævelse af handelsagenturkontrakten, finder anvendelse, når denne ophævelse sker i løbet af den i aftalen fastsatte prøveperiode.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. april 2018 — Biosafe — Indústria de Reciclagens SA mod Flexipiso — Pavimentos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-8/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 63, 167, 168, 178-180, 182 og 219 — princippet om afgiftsneutralitet — ret til fradrag af moms — frist fastsat i den nationale lovgivning for udøvelse af denne ret — fradrag af supplerende moms, der er betalt til staten og er genstand for dokumenter, der efter en efteropkrævning berigtiger de oprindelige fakturaer — det tidspunkt, hvor fristen begynder at løbe)

(2018/C 200/15)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biosafe — Indústria de Reciclagens SA

Sagsøgt: Flexipiso — Pavimentos SA

Konklusion

Artikel 63, 167, 168, 178-180, 182 og 219 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt princippet om afgiftsneutralitet skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter retten til fradrag af merværdiafgift (moms) under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor supplerende moms efter en efteropkrævning er blevet betalt til staten og har været genstand for dokumenter til berigtigelse af de oprindelige fakturaer flere år efter leveringen af de pågældende varer, nægtes indrømmet med den begrundelse, at den frist, der er fastsat i nævnte lovgivning, for udøvelse af denne ret, begyndte at løbe fra datoen for udstedelse af de nævnte oprindelige fakturaer og var udløbet.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. april 2018 — Fédération des entreprises de la beauté mod
Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale,
de l'Enseignement supérieur et de la Recherche og Ministre de l'Économie et des Finances, tidligere
Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Conseil d'État — Frankrig)**

(Sag C-13/17) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — kosmetiske produkter — forordning (EF)
nr. 1223/2009 — artikel 10, stk. 2 — sikkerhedsvurdering af det kosmetiske produkt — kvalifikationerne
hos den person, der er ansvarlig for denne vurdering — anerkendelse af uddannelsers ligestilling —
lignende discipliner i forhold til farmakologi, toksikologi eller medicin — medlemsstaternes
skønsbeføjelse)*

(2018/C 200/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fédération des entreprises de la beauté

Sagsøgte: Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche og Ministre de l'Économie et des Finances, tidligere Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Konklusion

- 1) Artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse omhandlede anerkendelse af uddannelsers ligestilling kan omfatte andre uddannelser end dem, der udbydes i tredjelande.
- 2) Artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1223/2009 skal fortolkes således, at den tillægger hver medlemsstat kompetence til at fastlægge, hvilke discipliner, der kan anses for »lignende« i forhold til farmakologi, toksikologi eller medicin, og hvilke kvalifikationsniveauer, der opfylder kravene i denne forordning, forudsat, at medlemsstaten tager hensyn til de formål, der er fastsat i den nævnte forordning, som navnlig består i at sikre, at den person, der er ansvarlig for sikkerhedsvurdering af kosmetiske produkter, er i besiddelse af kvalifikationer, som gør det muligt at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. april 2018 — Oftalma Hospital Srl mod C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi og Regione Piemonte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-65/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelsesaftaler — sundheds- og socialvæsen — tildeling uden om reglerne for indgåelse af offentlige aftaler — behovet for at overholde gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet — begrebet »klar grænseoverskridende interesse« — direktiv 92/50/EØF — artikel 27)

(2018/C 200/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oftalma Hospital Srl

Sagsøgte: C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi og Regione Piemonte

Procesdeltager: Azienda Sanitaria Locale di Torino (TO1)

Konklusion

- 1) Når en ordregivende myndighed tildeler en tjenesteydelsesaftale, der er omfattet af artikel 9 i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997, og som derfor i princippet alene er underlagt direktivets artikel 14 og 16, skal denne imidlertid ligeledes overholde de grundlæggende regler og almindelige principper i EUF-traktaten, herunder navnlig ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet samt det krav om gennemsigtighed, der følger heraf, forudsat at aftalen på det tidspunkt, hvor den blev tildelt, havde en klar grænseoverskridende karakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 27, stk. 3, i direktiv 92/50 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på de offentlige tjenesteydelsesaftaler, som er omfattet af direktivets bilag I B.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. april 2018 — Fiesta Hotels & Resorts, SL mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Residencial Palladium, SL

(Sag C-75/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) no. 207/2009 — artikel 8, stk. 4 — artikel 65 — uregistreret firmanavn GRAND HOTEL PALLADIUM — EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA« — ugyldighedsbegæring støttet på en ældre rettilighed, der er erhvervet i medfør af national lovgivning — betingelser — brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — ret til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke)

(2018/C 200/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Fiesta Hotels & Resorts, SL (ved abogados J.-B. Devaureix og J.C. Erdozain López)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og D. Botis, som befuldmægtigede) og Residencial Palladium, SL (ved abogado D. Solana Giménez)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fiesta Hotels & Resorts SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-110/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — EØS-aftalens artikel 40 — indkomstskat for personer, som er hjemmehørende i Belgien — fastlæggelsen af indkomst af fast ejendom — anvendelse af to forskellige beregningsmetoder afhængigt af den faste ejendoms beliggenhed — beregning på grundlag af matrikelværdien for ejendom beliggende i Belgien — beregning på grundlag af den faktiske udlejningsværdi for ejendom beliggende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — forskellig behandling — begrænsning af de frie kapitalbevægelser)

(2018/C 200/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og N. Gossement, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved P. Cottin, M. Jacobs og L. Cornelis, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet det har opretholdt bestemmelser, hvorefter beskatningsgrundlaget ved ansættelse af indtægt af ejendom, der ikke er udlejet, eller ejendom, der enten er udlejet til fysiske personer, som ikke anvender ejendommen erhvervmæssigt, eller til juridiske personer, som stiller ejendommen til rådighed for fysiske personer til private formål, beregnes på grundlag af matrikelværdien for så vidt angår ejendom beliggende på det nationale område, men på grundlag af den faktiske udlejningsværdi for så vidt angår ejendom beliggende i udlandet.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. april 2018 — Peek & Cloppenburg KG, Hamborg mod Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-148/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — varemærkeret — direktiv 2008/95/EF — artikel 14 — efterfølgende konstatering af et varemærkes ugyldighed eller fortabelse — den dato, hvor betingelserne for fortabelse eller ugyldighed skal være opfyldt — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — artikel 34, stk. 2 — påberåbelse af et ældre nationalt varemærkes anciennitet — denne påberåbelses retsvirkninger på det ældre nationale varemærke)

(2018/C 200/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peek & Cloppenburg KG, Hamborg

Sagsøgt: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Konklusion

Artikel 14 i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, sammenholdt med artikel 34, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om [EU]-varemærker, skal fortolkes således, at den er til hinder for en fortolkning af den nationale lovgivning, hvorefter ugyldigheden eller fortabelsen af et ældre nationalt varemærke, hvis anciennitet påberåbes for et EU-varemærke, alene kan konstateres efterfølgende, såfremt betingelserne for denne ugyldighed eller denne fortabelse var opfyldt ikke alene på det tidspunkt, hvor der blev givet afkald på dette nationale ældre varemærke, eller det tidspunkt, hvor dette bortfaldt, men også på det tidspunkt, hvor den retslige afgørelse, hvori denne konstatering foretages, træffes.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 19. april 2018 — Consorzio Italian Management og Catania Multiservizi SpA mod Rete Ferroviaria Italiana SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-152/17) ⁽¹⁾

Præjudiciel forelæggelse — fremgangsmåder ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester — direktiv 2004/17/EF — forpligtelse til prisrevision efter tildeling af kontrakten — ingen forpligtelse hertil i direktiv 2004/17/EF eller som følge af de generelle principper, der ligger til grund for artikel 56 TEUF og direktiv 2004/17/EF — rengørings- og renovationsydelser i forbindelse med jernbanetransportvirksomhed — artikel 3, stk. 3, TEU — artikel 26 TEUF, 57 TEUF, 58 TEUF og 101 TEUF — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske baggrund for tvisten i hovedsagen samt manglende begrundelse for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål — afvisning — artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — nationale lovbestemmelser, der ikke gennemfører EU-retten — manglende kompetence)

(2018/C 200/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Consorzio Italian Management og Catania Multiservizi SpA

Sagsøgt: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1251/2011 af 30. november 2011, og de generelle principper, der ligger til grund herfor, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale regler som de i hovedsagen omhandlede, der ikke foreskriver regelmæssig prisrevision efter tildeling af kontrakter i de sektorer, som er omfattet af dette direktiv.

(¹) EUT C 213 af 3.7.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. april 2018 — Helga Krüsemann m.fl. (sag C-195/17), Thomas Neufeldt m.fl. (sag C-197/17), Ivan Wallmann (sag C-198/17), Rita Hoffmeyer (sag C-199/17), Rudolf Meyer (sag C-199/17), Susanne de Winder (sag C-200/17), Holger Schlosser (sag C-201/17), Nicole Schlosser (sag C-201/17), Peter Rebbe m.fl. (sag C-202/17), Eberhard Schmeer (sag C-203/17), Brigitte Wittmann (sag C-226/17), Reinhard Wittmann (sag C-228/17), Regina Lorenz (sag C-254/17), Prisca Sprecher (sag C-254/17), Margarethe Yüce m.fl. (sag C-274/17), Friedemann Schoen (sag C-275/17), Brigitta Schoen (sag C-275/17), Susanne Meyer m.fl. (sag C-278/17), Thomas Kiehl (sag C-279/17), Ralph Eßer (sag C-280/17), Thomas Schmidt (sag C-281/17), Werner Ansorge (sag C-282/17), Herbert Blesgen (sag C-283/17), Simone Künnecke m.fl. (sag C-284/17), Marta Gentile (sag C-285/17), Marcel Gentile (sag C-285/17), Gabriele Ossenbeck (sag C-286/17), Angelina Fell m.fl. (sag C-290/17), Helga Jordan-Grompe m.fl. (sag C-291/17) og EUflight.de GmbH (sag C-292/17) mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover og Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Forenede sager C-195/17, C-197/17 — C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 — C-286/17 og C-290/17 — C-292/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — transport — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5, stk. 3 — artikel 7, stk. 1 — kompensationsret — fritagelse — begrebet »usædvanlige omstændigheder« — »vild strejke«)

(2018/C 200/22)

Processprog: tysk

De forelæggende retter

Amtsgericht Hannover og Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Helga Krüsemann m.fl. (sag C-195/17), Thomas Neufeldt m.fl. (sag C-197/17), Ivan Wallmann (sag C-198/17), Rita Hoffmeyer (sag C-199/17), Rudolf Meyer (sag C-199/17), Susanne de Winder (sag C-200/17), Holger Schlosser (sag C-201/17), Nicole Schlosser (sag C-201/17), Peter Rebbe m.fl. (sag C-202/17), Eberhard Schmeer (sag C-203/17), Brigitte Wittmann (sag C-226/17), Reinhard Wittmann (sag C-228/17), Regina Lorenz (sag C-254/17), Prisca Sprecher (sag C-254/17), Margarethe Yüce m.fl. (sag C-274/17), Friedemann Schoen (sag C-275/17), Brigitta Schoen (sag C-275/17), Susanne Meyer m.fl. (sag C-278/17), Thomas Kiehl (sag C-279/17), Ralph Eßer (sag C-280/17), Thomas Schmidt (sag C-281/17), Werner Ansorge (sag C-282/17), Herbert Blesgen (sag C-283/17), Simone Künnecke m.fl. (sag C-284/17), Marta Gentile (sag C-285/17), Marcel Gentile (sag C-285/17), Gabriele Ossenbeck (sag C-286/17), Angelina Fell m.fl. (sag C-290/17), Helga Jordan-Grompe m.fl. (sag C-291/17) og EUflight.de GmbH (sag C-292/17)

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Konklusion

Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, jf. 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at det spontane fravær af en væsentlig del af flypersonalet («vild strejke») som det i hovedsagerne omhandlede, der skyldes et luftfartsselskabs uventede meddelelse om en omstrukturering af virksomheden, hvilket fravær ikke sker på opfordring fra virksomhedens medarbejderrepræsentanter, men spontant på medarbejdernes eget initiativ, idet de sygemelder sig, ikke er omfattet af begrebet »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i denne bestemmelse.

- (¹) EUT C 221 af 10.7.2017
EUT C 231 af 17.7.2017
EUT C 239 af 24.7.2017
EUT C 283 af 28.8.2017
EUT C 249 af 31.7.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 12. april 2018 — Medtronic GmbH mod Finanzamt Neuss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-227/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — toldunion og fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — underposition 9021 10 10, 9021 10 90 og 9021 90 90 — rygsøjlefikseringsystem — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1214/2014)

(2018/C 200/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Medtronic GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Neuss

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1754 af 6. oktober 2015, skal fortolkes således, at tarifiering af rygsøjlefikseringsystemer som de i hovedsagen omhandlede i underposition 9021 90 90 i den kombinerede nomenklatur er udelukket, såfremt disse systemer kan tariferes i en anden underposition under pos. 9021 i den kombinerede nomenklatur. En eventuel tarifiering af disse systemer i underposition 9021 10 10 eller i underposition 9021 10 90 i den kombinerede nomenklatur afhænger af den hovedfunktion, der kendetegner dem, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre under hensyntagen til systemernes objektive karakteristika og egenskaber samt deres bestemmelse og den konkrete anvendelse heraf.

- (¹) EUT C 249 af 31.7.2017.
-

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. april 2018 — PPC Power a.s. mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Bratislave — Slovakiet)

(Sag C-302/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — formål — gratis tildeling af kvoter — national lovgivning, som gør overførte og ubrugte kvoter afgiftspligtige)

(2018/C 200/24)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Bratislave

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PPC Power a.s.

Sagsøgte: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der lægger en afgift på 80 % på gratis tildelte kvoter for drivhusgasemissioner, som er blevet solgt eller ikke er blevet brugt af virksomheder, der er underlagt ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. april 2018 — People Over Wind og Peter Sweetman mod Coillte Teoranta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland)

(Sag C-323/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — særlige bevaringsområder — artikel 6, stk. 3 — screening med henblik på at afgøre nødvendigheden af at foretage en vurdering af en plans eller et projekts virkninger på et særligt bevaringsområde — foranstaltninger, der kan tages i betragtning med henblik herpå)

(2018/C 200/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: People Over Wind og Peter Sweetman

Sagsøgt: Coillte Teoranta

Konklusion

Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at der med henblik på at afgøre, om det er nødvendigt efterfølgende at foretage en vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en berørt lokalitet, i screeningsfasen ikke er anledning til at tage foranstaltninger med henblik på at undgå eller reducere denne plans eller dette projekts skadelige virkninger på denne lokalitet i betragtning.

(¹) EUT C 277 af 21.8.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-441/17) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artikel 6, stk. 1 og 3 — artikel 12, stk. 1 — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — artikel 4 og 5 — Natura 2000-lokaliteten »Puszcza Białowieska« — ændring af skovforvaltningsplan — udvidelse af skovhugsten — planer eller projekter, der ikke er direkte nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som kan påvirke lokaliteten væsentligt — vurdering af virkningerne på lokaliteten — skade på lokalitetens integritet — effektiv gennemførelse af bevaringsforanstaltninger — virkninger på de beskyttede arters yngle- og rasteområder)

(2018/C 200/26)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes, H. Krämer, K. Herrmann og E. Kružíková)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved miljøminister M.J. Szyszko samt ved B. Majczyna og D. Krawczyk, som befuldmægtigede, bistået af sagkyndig ekspert K. Tomaszewski)

Konklusion

1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser:

- i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, idet den har vedtaget et bilag til skovforvaltningsplanen for skovdistriktet Białowieża uden at have sikret sig, at dette bilag ikke ville skade integriteten af lokaliteten af fællesskabsbetydning og det særligt beskyttede område PLC200004 Puszcza Białowieska
- i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2013/17, og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, som ændret ved direktiv 2013/17, idet den ikke har iværksat de nødvendige bevaringsforanstaltninger, som opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I til direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2013/17, for arter i bilag II til samme direktiv, for fuglearter, som er anført i bilag I til direktiv 2009/147, som ændret ved direktiv 2013/17, og for regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i dette bilag, for hvilke lokaliteten af fællesskabsbetydning og det særligt beskyttede område PLC200004 Puszcza Białowieska er blevet udpeget
- i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a) og d), i direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2013/17, idet den ikke har sikret en streng beskyttelse af de i bilag IV til dette direktiv anførte saproxylliske billearter *Buprestis splendens*, *Cucujus cinnaberinus*, *Phryganophilus ruficollis* og *Pytho kolwensis*, dvs. ikke har forbudt forsætligt drab på og forstyrrelse af disse billearter eller beskadigelse eller ødelæggelse af deres yngle- eller rasteområder i skovdistriktet Białowieża, og

- i henhold til artikel 5, litra b) og d), i direktiv 2009/147, som ændret ved direktiv 2013/17, idet den ikke har sikret beskyttelsen af fuglearter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, navnlig spurveuglen (*Glaucidium passerinum*), perleuglen (*Aegolius funereus*), den hvidryggede flagspætte (*Dendrocopos leucotos*) og den tretåede spætte (*Picoides tridactylus*), dvs. ikke har sikret, at disse arter ikke dræbes eller forstyrres i yngletiden, og at deres reder og æg ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes i skovdistriktet Białowieża.

2) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 338 af 9.10.2017.

Appel iværksat den 15. februar 2018 af Red Bull GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. november 2017 i de forenede sager T-101/15 og T-102/15 — Red Bull GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Red Bull GmbH (ved Rechtsanwalt A. Renck og abogada S. Petivlasova)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Optimum Mark sp. z o. o.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom af 30. november 2017 i de forenede sager T-101/15 og T-102/15 ophæves.
- Afgørelserne truffet den 2. december 2014 af Første Appellkammer ved EUIPO i sag R 2037/2013-1 og sag R 2036/2013-1 annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sit første anbringende har appellanten gjort gældende, at Rettens fortolkning af varemærkeforordningens (¹) artikel 7, stk. 1, litra a), og artikel 4, i forbindelse med varemærker, der består af en farvekombination, tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet. Retten pålagde uberettiget et nyt og uforholdsmæssigt krav til den grafiske gengivelse af varemærkers farvekombination på grundlag af den urigtige forudsætning, at sådanne varemærker har en iboende mindre præcis karakter. For det første savner denne forudsætning ethvert retligt grundlag, den svarer ikke til nogen af de i lovgivningen fastsatte formål og bevirker en ulovlig og uforholdsmæssig forskelsbehandling af varemærker, der består af en farvekombination, i forhold til alle andre typer af varemærker, såsom farvemærker med kun én farve, ordmærker, figurmærker m.fl.. For det andet er det kriterium, der lægges til grund i den appellerede dom, i strid med selve karakteren af de farvekombinerede varemærker, idet disse, således som det klart blev anerkendt af Retten i dommen *Libertel* (²), ikke er rumligt afgrænset. Den appellerede dom begrænser således varemærker, der består af en farvekombination, til figur-, positions- eller mønstermærker i farver. For det tredje bevirker den appellerede dom potentielt, at mere end 85 % af de farvekombinerede varemærker af samme type som de anfægtede varemærker, der er registreret ved EUIPO, er ugyldige.

Med det andet anbringende har appellanten anført, at Retten tilsidesatte varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), og artikel 4, som følge af en ukorrekt og ulovlig fortolkning af dommen *Heidelberger Bauchemie* ⁽³⁾, eftersom den indførte tre kumulative krav for den grafiske gengivelse af varemærker, der består af en kombination af farver, nemlig (i) de præcise omhandlede farvenuancer, (ii) proportionerne af de omhandlede farver og (iii) den rumlige opstilling af farverne. Disse krav var ikke væsentlige for denne dom, og de har en uforholdsmæssig hård effekt alene for den kategori eller klasse af varemærker eller tegn, som består af en kombination af farver, eller for de tegn, der i sig selv består af en farve. Desuden er det tredje og nyligt indførte kumulative krav angiveligt berettiget som følge af farvernes angivelige »iboende begrænsede evne til at bibringe nogen som helst form for præcis betydning«. Dette er imidlertid hidtil blevet behandlet i forbindelse med den del af proceduren for registrering af et varemærke, som omhandler fornødent særpræg, og ikke i forbindelse med kravet om grafisk gengivelse, hvilket betyder, at registreringen allerede fra starten vil være ugyldig, uden at det er muligt at godtgøre opnået fornødent særpræg eller på anden vis afhjælpe dette. Den appellerede dom tilsidesætter ligeledes varemærkeforordningens artikel 4, idet den opstiller krav om en »udtrykkelig« beskrivelse af den omtvistede varemærketype svarende til den forventede reelle brug af varemærket, idet dommen på ulovlig vis begrænser den faktiske definition af sådanne varemærker til alene at omfatte dem, der har en rumlig (dvs. figurativ) opstilling.

Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten tilsidesatte princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet den i dommen undlod at vurdere og tage hensyn til det forhold, at det første anfægtede varemærke var blevet indgivet inden dommen *Heidelberger Bauchemie*, og Retten så dermed bort fra muligheden for at anvende de principper, som Domstolen lagde til grund i dommene *Lambretta* ⁽⁴⁾ og *Cactus* ⁽⁵⁾. Retten tilsidesatte ligeledes dette princip, idet den ikke foretog en overordnet vurdering af autoriserede og pålidelige kilder, gældende regler og bestemmelser, EU's retspraksis og EUIPO's retningslinjer med henblik på at afgøre, om alle de relevante omstændigheder i den foreliggende sag tilsammen ville kunne føre til den konklusion, at EUIPO gav appellanten præcise, ubetingede og samstemmende oplysninger, som appellanten støttede sig til ved at følge dem, hvilket medførte, at der hos appellanten opstod en gyldig berettiget forventning.

Med det fjerde anbringende har appellanten anført, at Retten tilsidesatte proportionalitetsprincippet, idet den ikke tog hensyn til, at det var uforholdsmæssigt under de ekstraordinære omstændigheder i den foreliggende sag, at annullere begge anfægtede varemærker. Retten undlod bl.a. at tage hensyn til det forhold, at formålene om klarhed og præcision, såvel som retssikkerhed, med rimelighed kunne opfyldes, såfremt appellanten var blevet opfordret til og givet mulighed for at præcisere beskrivelsen af de to varemærker, således at de forblev i registret, i stedet for at annullere begge registreringer.

Med det femte anbringende har appellanten anført, at Retten tilsidesatte procesreglementet, idet den anvendte procesreglementets artikel 134, stk. 1, ukorrekt, og pålagde appellanten at betale sagsomkostningerne. De ekstraordinære omstændigheder i den foreliggende sag og rimelighedsprincippet indebærer i henhold til procesreglementets artikel 135, stk. 1, at appellanten ikke skal pålægges at betale sagsomkostningerne (og at sagsomkostningerne skal pålægges EUIPO).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 6.5.2003, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ Dom af 24.6.2004, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ Dom af 16.2.2017, *Brandconcern BV mod EUIPO og Scooters India (Lambretta)*, C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ Dom af 11.10.2017, *EUIPO mod Cactus SA (Cactus)*, C-501/15 P, EU:C:2017:750.

Sag anlagt den 22. marts 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-207/18)

(2018/C 200/28)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, G. von Rintelen og J. Samnadda, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked ⁽¹⁾, idet det ikke inden den 10. april 2016 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser.
- Kongeriget Spanien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en daglig tvangsbøde på 123 928,64 EUR med virkning fra datoen for afsigelse af den dom, hvorved det fastslås, at forpligtelsen til at vedtage eller under alle omstændigheder underrette Kommissionen om de bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde direktiv 2014/26/EU, er blevet tilsidesat.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 43, stk. 1, i direktiv 2014/26/EU senest den 10. april 2016 vedtage og offentliggøre de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme det nævnte direktiv og straks underrette Kommissionen herom.

Henset til, at Kongeriget Spanien ikke har foretaget en fuldstændig gennemførelse af direktiv 2014/26/EU og ikke har underrettet Kommissionen om gennemførelsesforanstaltningerne, har Kommissionen besluttet at anlægge nærværende søgsmål ved Domstolen.

Kommissionen foreslår, at Kongeriget Spanien pålægges en daglig tvangsbøde på 123 928,64 EUR regnet fra datoen for afsigelsen af dommen, idet bøden er beregnet under hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed samt til bødens afskrækkende virkning i forhold til den nævnte medlemsstats betalingsevne.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 84, s. 72.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 23. marts 2018 — Jana Petruchová mod FIBO Group Holdings Ltd

(Sag C-208/18)

(2018/C 200/29)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jana Petruchová

Sagsøgt: FIBO Group Holdings Ltd

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en person som sagsøgeren i hovedsagen, der handler på FOREX, det internationale valutamarked, ved aktivt selv at afgive ordrer, men dog gennem en tredjepart, der er beskæftiget med nævnte handel som erhvervsdrivende, skal anses for at være forbruger i henhold til bestemmelsen?

⁽¹⁾ EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

Sag anlagt den 11. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien

(Sag C-250/18)

(2018/C 200/30)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Mataija og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Kroatien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/98,⁽¹⁾ idet den ikke har angivet, at det fyldstof i form af sten, som er deponeret på affaldsdepotet i Biljane Donje, er affald og ikke et biprodukt, og at det skal behandles som affald.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/98, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at håndteringen af affald i Biljane Donje udføres uden at bringe menneskets sundhed i fare og uden at skade miljøet.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2008/98, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at indehaveren af det affald, der deponeres på affaldsdepotet i Biljane Donje, selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler.
- Republikken Kroatien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Vedrørende tilsidesættelsen af direktivets artikel 5, stk. 1:

I direktivets artikel 5, stk. 1, fastsættes en række kumulative krav, som skal opfyldes, for at et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, kan anses for ikke at være affald, men et biprodukt. Republikken Kroatien har foretaget en urigtig anvendelse af artikel 5, stk. 1, på affaldet deponeret i Biljane Donje, eftersom den ikke fastslog, at der var tale om affald og ikke biprodukter, selv om det ikke var det sikkert, at stoffet eller genstanden skulle videreanvendes som omhandlet i direktivets artikel 5, stk. 1, litra a).

Vedrørende tilsidesættelsen af direktivets artikel 13:

I henhold til direktivets artikel 13 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldshåndtering foretages, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades. Selv om de kroatiske myndigheder fastslog, at affaldsdepotet i Biljane Donje befinder sig på en lokalitet, som hverken er udpeget eller forberedt til et affaldsdepot, og på en grund uden beskyttelsesforanstaltninger mod udbredelse til vand eller luft, er ingen af de af de kroatiske myndigheder vedtagne foranstaltninger vedrørende affaldsdepotet på nuværende tidspunkt blevet gennemført. Denne situation har været uændret i lang tid, hvilket nødvendigvis fører til miljøskade. Republikken Kroatien har således ikke vedtaget alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at håndteringen af det affald, der er deponeret i Biljane Donje, udføres uden at bringe menneskets sundhed i fare og uden at skade miljøet.

Vedrørende tilsidesættelsen af direktivets artikel 15, stk. 1:

I henhold til direktivets artikel 15, stk. 1, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oprindelige affaldsproducenter eller andre indehavere selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler i overensstemmelse med direktivets artikel 4 og 13. De kroatiske myndigheder har ikke sikret, at affaldsindehaveren udfører behandlingen heraf, eller at han har foranstaltet, at den foretages af en af de i artikel 15, stk. 1, nævnte personer. Dette kan udledes af, at det nævnte affald på tidspunktet for indleveringen af stævningen fortsat er ulovligt deponeret i Biljane Donje, hvor det allerede har været i lang tid. De kroatiske myndigheder har ikke truffet effektive foranstaltninger, som bevirker, at affaldsindehaveren selv eller gennem de i direktivets artikel 15, stk. 1, nævnte personer udfører affaldsbehandlingen.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3).

RETTE

Rettens dom af 26. april 2018 — Messi Cuccittini mod EUIPO — J-M.-E.V. e hijos (MESSI)

(Sag T-554/14) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket MESSI — ældre EU-ordmærker MASSI — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 200/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Barcelona, Spanien) (først ved advokaterne J.L. Rivas Zurdo og M. Toro Gordillo, derefter ved advokaterne J.-B. Devaureix og J.-Y. Teindas Maillard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved O. Mondéjar Ortuño, derefter ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spanien) (ved advokaterne J. Güell Serra og M. Ceballos Rodríguez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. april 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1553/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem J-M.-E.V. e hijos og Lionel Andrés Messi Cuccittini.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 23. april 2014 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1553/2013-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Lionel Andrés Messi Cuccittini afholdte omkostninger.
- 3) J-M.-E.V. e hijos, SRL bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Rettens dom af 23. april 2018 — One of Us m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-561/14) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — det europæiske borgerinitiativ — forskningspolitik — folkesundhed — udviklingssamarbejde — Unionens finansiering af aktiviteter, der indebærer destruktion af menneskelige embryoner — Kommissionens meddelelse i henhold til artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 211/2011 — annulationssøgsmål — partsevne — anfægtelig retsakt — delvis afvisning — domstolsprøvelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 200/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Citizens' Initiative One of Us og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (først ved advokat C. de La Hougue, derefter ved advokat J. Paillot og endelig ved barrister P. Diamond)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Laitenberger og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Republikken Polen (ved M. Szwarc, A. Milkowska og B. Majczyna, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (først ved U. Rösslein og E. Waldherr, derefter ved U. Rösslein og R. Crowe, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Rebasti og K. Michoel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens meddelelse COM(2014) 355 final af 28. maj 2014 om det europæiske borgerinitiativ med overskriften »Uno di noi«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) European Citizens' Initiative One of Us og de øvrige sagsøgere, hvis navne figurerer i bilaget, bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Polen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 23. april 2018 — CRM mod Kommissionen

(Sag T-43/15) ⁽¹⁾

[Beskyttet geografisk betegnelse — Piadina Romagnola eller Piada Romagnola — registreringsprocedure — kompetencefordeling mellem Kommissionen og de nationale myndigheder — forbindelse mellem produktets omdømme og dets geografiske oprindelse — artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1151/2012 — rækkevidden af den kontrol, som Kommissionen foretager af registreringsansøgningen — artikel 7, stk. 1, litra f), nr. ii), artikel 8, stk. 1, litra c), nr. ii), og artikel 50, stk. 1, i forordning nr. 1151/2012 — en national rets annullation af varespecifikationens virkning på proceduren for Kommissionen — Kommissionens pligt til at indhente oplysninger — princippet om god forvaltningsskik — effektiv retsbeskyttelse]

(2018/C 200/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: CRM Srl (Modena, Italien) (først ved advokaterne G. Forte, C. Marinuzzi og A. Franchi, derefter ved advokaterne G. Forte og C. Marinuzzi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved D. Bianchi, J. Guillem Carrau og F. Moro som befuldmægtigede, derefter ved D. Bianchi, A. Lewis og F. Moro, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Scino) og Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom) (Rimini, Italien) (ved advokaterne A. Improda og P. Rodillosso)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1174/2014 af 24. oktober 2014 om registrering af en varebetegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (BGB)) (EUT 2014, L 316, s. 3).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) CRM srl bærer to tredjedele af sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Kommissionens omkostninger hidrørende fra nærværende sag.
- 3) Kommissionen bærer en tredjedel af sine omkostninger og betaler en tredjedel af CRM's omkostninger hidrørende fra nærværende sag.
- 4) CRM og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 5) Den Italienske Republik og Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Rettens dom af 26. april 2018 — Espírito Santo Financial (Portugal) mod ECB

(Sag T-251/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — afgørelse 2004/258/EF — dokumenter i sammenhæng med ECB's afgørelse af 1. august 2014 vedrørende Banco Espírito Santo SA — stiltiende afslag på aktindsigt — udtrykkeligt afslag på aktindsigt — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende fortroligheden af forhandlingerne i ECB's besluttende organer — undtagelse vedrørende Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik — undtagelse vedrørende stabiliteten af det finansielle system i Unionen eller i en medlemsstat — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — undtagelse vedrørende meningstilkendegivelser til internt brug — begrundelsespligt)

(2018/C 200/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Espírito Santo Financial (Portugal) og SGPS, SA (Lissabon, Portugal) (først ved advokaterne R. Oliveira, N. Cunha Barnabé og S. Estima Martins, derefter ved advokaterne L. Soares Romão, J. Shearman de Macedo og D. Castanheira Pereira)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (først ved F. Malfrère og S. Lambrinoc, som befuldmægtigede, derefter ved F. Malfrère og T. Filipova, bistået af advokaterne H. G. Kamann og P. Gey)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af dels ECB's afgørelse af 1. april 2015 om delvist afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende ECB's afgørelse af 1. august 2014 vedrørende Banco Espírito Santo SA, dels den stiltiende afgørelse om afslag på aktindsigt i de nævnte dokumenter.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbanks (ECB's) afgørelse af 1. april 2015 om delvist afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende ECB's afgørelse af 1. august 2014 vedrørende Banco Espírito Santo SA annulleres for så vidt som der deri gives afslag på aktindsigt i det lånebeløb, der fremgår af uddragene af den protokol, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelse af 28. juli 2014, og i de oplysninger, der er skjult i ECB's direktions forslag af 28. juli og 1. august 2014.
- 2) I øvrigt frifindes ECB.

3) *Esprito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA og ECB bærer hver deres egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Rettens dom af 25. april 2018 — Ungarn mod Kommissionen

(Forenede sager T-554/15 og T-555/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte ydet i henhold til den ungarske lov nr. XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsafgifter for året 2015 — støtte, der følger af en ændring af 2014 af den ungarske lov fra 2008 om fødevarekæden og kontrol hermed — afgifter med progressive satser baseret på årlig omsætning — beslutning om at indlede proceduren i artikel 108, stk. 2, TEUF — samtidig pålæggelse af et påbud om indstilling — annullationssøgsmål — påbud om indstilling kan udskilles — søgsmålsinteresse — formaliteten — begrundelsespligt — proportionalitet — ligebehandling — retten til forsvar — princippet om loyalt samarbejde — artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999)

(2018/C 200/35)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, P.-J. Loewenthal og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 4805 final af 15. juli 2015 om statsstøtte SA.41187 (2015/NN) — Ungarn — Sundhedsbidrag pålagt virksomheder i tobaksindustrien (EUT 2015, C 277, s. 24), og af Kommissionens afgørelse C(2015) 4808 final af 15. juli 2015 om statsstøtte SA.40018 (2015/C) (ex 2014/NN) — 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol (EUT 2015, C 277, s. 12).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ungarn betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Rettens dom af 26. april 2018 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-752/15) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — støtte- og rådgivningstjenester til teknisk it-personale IV (STIS IV) — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — unormalt lavt bud — tildelingskriterier — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)

(2018/C 200/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliorforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Sfyri, C.-N. Dede og D. Papadopoulou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Delaude, A. Kyratsou og S. Lejeune, derefter ved S. Delaude, A. Kyratsou og A. Katsimerou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 29. oktober 2015 om afvisning af sagsøgenes bud afgivet som led i den offentlige udbudsprocedure DIGIT/R3/PO/2015/0008 med titlen »Støtte- og rådgivningstjenester til teknisk it-personale IV (STIS IV)« inden for parti 3 vedrørende »udvikling, support, konstruktion og testning af løsninger inden for informationssystemer og webinfrastruktur«, samt påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens dom af 24. april 2018 — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence m.fl. mod ECB

(Forenede sager T-133/16 — T-136/16) ⁽¹⁾

[Økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — artikel 4, stk. 1, litra e), og stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 — person, som reelt kontrollerer et kreditinstituts aktiviteter — artikel 13, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og artikel L. 511 13, andet afsnit, i den franske lov om monetære og finansielle anliggender — princippet om, at formanden for et kreditinstituts ledelsesorgan i sin tilsynsfunktion ikke samtidig må være samme kreditinstituts generaldirektør — artikel 88, stk. 1, litra e), i direktiv 2013/36 og artikel L. 511 58 i den franske lov om monetære og finansielle anliggender]

(2018/C 200/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger i sag T-133/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence (Aix-en-Provence, Frankrig) (ved advokaterne P. Mele og H. Savoie)

Sagsøger i sag T-134/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées (Albi, Frankrig) (ved advokaterne P. Mele og H. Savoie)

Sagsøger i sag T-135/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres (Saintes, Frankrig) (ved advokaterne P. Mele og H. Savoie)

Sagsøger i sag T-136/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie (Amiens, Frankrig) (ved advokaterne P. Mele og H. Savoie)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved A. Karpf og C. Hernández Sasetta, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Heinzmann)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, K.-P. Wojcik og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelser, henholdsvis

ECB/SSM/2016 969500TJ5KRTCJQWXH05/98,

ECB/SSM/2016 969500TJ5KRTCJQWXH05/100,

ECB/SSM/2016 969500TJ5KRTCJQWXH05/101 og

ECB/SSM/2016 969500TJ5KRTCJQWXH05/99 af 29. januar 2016, som er truffet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63), artikel 93 i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (EUT 2014, L 141, s. 1) og artikel L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 og R. 612-29-3 i den franske lov om monetære og finansielle anliggender.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres og Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie bærer deres egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 26. april 2018 — Azarov mod Rådet

(Sag T-190/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — ret til forsvar — princippet om god forvaltning — magtfordrejning — ejendomsret — frihed til at drive egen virksomhed — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 200/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne G. Lansky og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og F. Naert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Mykola Yanovych Azarov betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens dom af 25. april 2018 — Walfood mod EUIPO — Romanov Holding (CHATKA)

(Sag T-248/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket CHATKA — det ældre internationale figurmærke CHATKA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 200/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Walfood SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat E. Cornu)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spanien) (ved advokaterne S. García Cabezas og R. Fernández Iglesias)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. marts 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 150/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Romanov Holding og Walfood.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Walfood SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Rettens dom af 26. april 2018 — Convivo mod EUIPO — Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky)

(Sag T-288/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket M'Cooky — det ældre nationale figurmærke MR.COOK — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2017/1001] — risiko for forveksling]

(2018/C 200/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Convivo GmbH (Wien, Østrig) (ved advokat C. Düchs)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Porcesadora Nacional de Alimentos C.A. Pronaca (Quito, Ecuador)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. marts 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1039/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Porcesadora Nacional de Alimentos C. A. Pronaca og Convivo.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Convivo GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Rettens dom af 25. april 2018 — Walfood mod EUIPO — Romanov Holding (CHATKA)

(Sag T-312/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket CHATKA — det ældre internationale figurmærke CHATKA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 200/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Walfood SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat E. Cornu)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spanien) (ved advokaterne S. García Cabezas og R. Fernández Iglesias)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. marts 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2780/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Romanov Holding og Walfood.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Walfood SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Rettens dom af 25. april 2018 — Perfumes y Aromas Artesanales mod EUIPO — Aromas Selective (Aa AROMAS artesanales)

(Sag T-426/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Aa AROMAS artesanales — det ældre EU-figurmærke Aromas PERFUMARIA Beleza em todos os sentidos — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — tjenesteydelser af samme eller lignende art — relevant kundekreds — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning(EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 200/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Perfumes y Aromas Artesanales, SL (Arganda del Rey, Spanien) (ved advokat J. Botella Reyna)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Zaera Cuadrado og A. Schifko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Aromas Selective, SL (Dos Hermanas, Spanien) (ved advokaterne I. Temiño Cenicerros og J. Oria Sousa-Montes)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. maj 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 766/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Aromas Selective og Perfumes y Aromas Artesanales

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) Perfumes y Aromas Artesanales, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og af Aromas Selective, SL afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af sidstnævnte i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Rettens dom af 23. april 2018 — Verein Deutsche Sprache mod Kommissionen

(Sag T-468/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en afgørelse truffet af Kommissionen om ændring af indretningen af pressesalen i Berlaymontbygningen knyttet til en begrænsning af skiltningen udelukkende til sprogene fransk og engelsk — delvist afslag på aktindsigt — erklæring fra Kommissionen om, at dokumenter ikke findes — formodning for lovlighed — retlig fejl — begrundelsespligt)

(2018/C 200/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Tyskland) (ved advokat W. Ehrhardt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3714 final af 10. juni 2016 vedrørende en anmodning fremsat af sagsøgeren i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende en afgørelse truffet af Kommissionen om ændring af indretningen af pressesalen i Berlaymontbygningen i Bruxelles knyttet til en begrænsning af skiltningen udelukkende til sprogene fransk og engelsk.

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Verein Deutsche Sprache eV betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens dom af 23. april 2018 — Vincenti mod EUIPO

(Sag T-747/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — social sikring — invaliditetsudvalgets udtalelse — ansættelsesmyndighedens skøn — vedtægtens artikel 53 og 78 — urigtigt skøn — begrundelsespligt)

(2018/C 200/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Guillaume Vincenti (Alicante, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Lukošiuūtė, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af EUIPO's afgørelse af 18. december 2015, hvorved EUIPO afslog at anerkende sagsøgerens fuldstændige og varige uarbejdsdygtighed, og at fastslå, at sagsøgeren skulle pensioneres.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.*
- 2) *Guillaume Vincenti betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Rettens dom af 25. april 2018 — Euro Castor Green mod EUIPO — Netlon France (Espalier)(Sag T-756/16) ⁽¹⁾

[EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver et espalier — tidligere design — ugyldighedsgrund — offentliggørelse af det tidligere design — ingen nyhed — manglende individuel karakter — artikel 5, 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002]

(2018/C 200/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Euro Castor Green (Bagnolet, Frankrig) (ved advokat B. Lafont)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Netlon France (Saint-Saulve, Frankrig) (ved advokat C. Berto)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. august 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 754/2014-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Netlon France og Euro Castor Green.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Euro Castor Green betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 12. april 2018 — PY mod EUCAP Sahel Niger(Sag T-763/16) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — ansatte ved Den Europæiske Unions internationale missioner — tvister vedrørende ansættelseskontrakter — interne undersøgelsesprocedurer — beskyttelse af ofrene i tilfælde af anmeldelse af chikane — ansvar i kontraktforhold)

(2018/C 200/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PY (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger) (ved advokaterne E. Raoult og M. Vicente Hernandez)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 272 TEUF med påstand om, at EUCAP Sahel Niger tilpligtes at betale en erstatning til sagsøgeren for det tab, som sidstnævnte har lidt som følge af en kontraktmæssig fejl begået af EUCAP Sahel Niger.

Konklusion

- 1) EUCAP Sahel Niger betaler PY et beløb på 10 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 2) EUCAP Sahel Niger bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af PY afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Retten dom af 24. april 2018 — Kabushiki Kaisha Zoom mod EUIPO — Leedsworld (ZOOM)

(Sag T-831/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ZOOM — det ældre EU-figurmærke og det ældre EU-ordmærke ZOOM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 200/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kabushiki Kaisha Zoom (Tokyo, Japan) (ved advokat M. de Arpe Tejero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, K. Sidat Humphreys og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Leedsworld, Inc. (New Kensington, Pennsylvania, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. september 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1235/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Kabushiki Kaisha Zoom og Leedsworld.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 7. september 2016 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1235/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Kabushiki Kaisha Zoom og Leedsworld, Inc. annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 24. april 2018 — Menta y Limón Decoración mod EUIPO-Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Gengivelse af en mand i regional dragt)

(Sag T-183/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærke, der gengiver en mand i regional dragt — ældre nationale industridesign — relativ registreringshindring — artikel 53, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2017/1001] — forbud mod brug af EU-varemærket i henhold til national ret — EUIPO's anvendelse af national ret]

(2018/C 200/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Spanien) (ved advokat E. Estella Garbayo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved først ved S. Palmero Cabezas, derefter ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Spanien) (ved advokaten M.J. Sanmartín Sanmartín)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 510/2015-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Menta y Limón Decoración og Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Menta y Limón Decoración, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Rettens dom af 24. april 2018 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (hp)

(Sag T-207/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket hp — absolutte registreringshindringer — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2017/1001] — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2018/C 200/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Senetic S.A. (Katowice, Polen) (ved advokat M. Krekora)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Raab og C. Tenkhoff)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1001/2016-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Senetic og HP Hewlett Packard Group.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Senetic S.A. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Rettens dom af 24. april 2018 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP)

(Sag T-208/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket HP — absolutte registreringshindringer — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001] — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2018/C 200/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Senetic S.A. (Katowice, Polen) (ved advokat M. Krekora)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Raab og C. Tenkhoff)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1002/2016-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Senetic og HP Hewlett Packard Group

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Senetic S.A. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Rettens dom af 25. april 2018 — Romantik Hotels & Restaurants mod EUIPO — Hotel Preidlhof (ROMANTIK)

(Sag T-213/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket ROMANTIK — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 200/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Romantik Hotels & Restaurants AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne S. Hofmann og W. Göpfert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Lenz og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Hotel Preidlhof GmbH (Naturns, Italien) (ved advokat A. Wittwer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1257/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Hotel Preidlhof og Romantik Hotels & Restaurants.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Romantik Hotels & Restaurants AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Rettens dom af 26. april 2018 — Pfalzmarkt für Obst und Gemüse mod EUIPO (100 % Pfalz)

(Sag T-220/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket 100 % Pfalz — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001)]

(2018/C 200/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG (Mutterstadt, Tyskland) (ved advokaterne C. Gehweiler og C. Weber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. februar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1549/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet 100 % Pfalz som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.

Rettens dom af 24. april 2018 — Mémora Servicios Funerarios mod EUIPO — Chatenoud (MEMORAME)

(Sag T-221/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MEMORAME — det ældre EU-figurmærke mémora og de ældre nationale figurmærker MÉMORA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 200/53)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Mémora Servicios Funerarios SLU (Saragossa, Spanien) (ved C. Marí Aguilar og J. Gallego Jiménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Georges Chatenoud (Thiviers, Frankrig)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. februar 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1308/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Mémora Servicios Funerarios og Georges Chatenoud.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mémora Servicios Funerarios SLU betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Retten dom af 24. april 2018 — VSM mod EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)(Sag T-297/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket WE KNOW ABRASIVES — varemærke bestående af et reklameslogan — appelkammerets kompetence i tilfælde af en klage, der er begrænset til en del af de af registreringsansøgningen omfattede tjenesteydelser — artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 71, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2018/C 200/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hannover, Tyskland) (ved advokat M. Horak)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved W. Schramek og A. Söder, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1595/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet »WE KNOW ABRASIVES« som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 6. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1595/2016-4) annulleres, for så vidt som den afslår registrering af ordtegnet »WE KNOW ABRASIVES« for tjenesteydelser i klasse 35, der svarer til følgende beskrivelse: »annonce- og reklamevirksomhed; forretningsledelse; varetagelse af sekretariatsopgaver; engroshandel med varer af metal til bygningsbrug; forretningsadministration«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken og EUIPO bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Retten dom af 23. april 2018 — Genomic Health mod EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)(Sag T-354/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — ligebehandling]

(2018/C 200/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Genomic Health, Inc. (Redwood City, Californien, Amerikas Forenede Stater) (ved solicitor A. Reid)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og K. Sidat Humphreys, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1682/2016-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Genomic Health, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Sag anlagt den 26 marts 2018 — Romańska mod Frontex

(Sag T-212/18)

(2018/C 200/56)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Karolina Romańska (Warszawa, Polen) (ved advokat A. Tetkowska)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Afgørelsen af 14. juni 2017 truffet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, som ligger i Warszawa, om opsigelse af kontrakten med Karolina Romańska i henhold til artikel 47 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union annulleres.
- Det fastslås, at Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning udsatte Karolina Romańska for psykisk chikane og forskelsbehandling.
- Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tilpligtes at bringe den psykiske chikane og forskelsbehandlingen over for Karolina Romańska til ophør og inden for agenturet at indføre politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling og psykisk chikane.
- Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tilpligtes at betale Karolina Romańska et efter billighed fastsat beløb på 100 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, hun har lidt.
- Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tilpligtes at betale Karolina Romańska 4 402 PLN i erstatning for den skade, som hun har lidt.
- Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om psykisk chikane og forskelsbehandling over for sagsøgeren i det sagsøgte agentur. I løbet af sagsøgerens beskæftigelsesperiode i det sagsøgte agentur blev hun inden for den enhed, som hun var tilknyttet, udsat for psykisk chikane, hun måtte opleve ydmygelser, hun blev bebrejdet andres fejl og hun blev udsat for offentlig nedgørelse samt anden utilbørlig behandling med de overordnedes vidende, og uden at de greb ind.

2. Andet anbringende om at sagsøgeren som følge af den psykiske chikane udviklede sundhedsproblemer i det sagsøgte agentur. I april 2016 fik sagsøgeren akutte og alvorlige sundhedsproblemer, der bekræftes af den lægelige dokumentation. Sagsøgeren har siden da kontinuerligt været i behandling. Lægerne har fastslået, at sundhedsproblemerne er psykisk betinget, navnlig som følge af den psykiske chikane på arbejdspladsen og på grund af udbændthed. Der er opstået udgifter for behandlingen for sagsøgeren, hvilke udgifter er godtgjort ved den lægelige dokumentation, der er vedlagt stævningen.
3. Tredje anbringende om at sagsøgeren ikke modtog nogen bistand i forbindelse med den psykiske chikane og forskelsbehandlingen i det sagsøgte agentur. Som følge af den psykiske chikane og forskelsbehandlingen i det sagsøgte agentur anmodede sagsøgeren hos sagsøgte om den i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union fastsatte bistand. Sagsøgeren foreslog sagsøgte en række løsninger på problemet, der var acceptable for hende. Sagsøgte forbigik spørgsmålet om sagsøgerens sundhedstilstand i tavshed og forblev passiv, hvorved sagsøgte accepterede en situation, der var skadelig for sagsøgeren, og lod denne situation vare ved.
4. Fjerde anbringende om at sagsøgeren blev udsat for forskelsbehandling fra sagsøgtes side på grund af køn, nationalitet og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold. Sagsøgeren ansøgte inden for det sagsøgte agentur flere gange om forfremmelse. På trods af hendes omfattende uddannelse, hendes kendskab til flere fremmedsprog, hendes fremragende bedømmelser samt den omstændighed, at hun løbende havde videreuddannet sig, blev hun aldrig forfremmet. Grundene herfor, udgjorde en forskelsbehandling. Som en reaktion på, at sagsøgeren flere gange henvendte sig til sagsøgte, fordi hun blev udsat for psykisk chikane og forskelsbehandling, foreslog sagsøgte, at hun tog på en tjenesterejse, med henblik på hvilken hun traf alle de nødvendige forberedelser, herunder at lære det pågældende fremmedsprog helt fra bunden til et niveau, hvor hun kunne kommunikere. Derefter aflyste sagsøgte tjenesterejsen fire dage før afrejsen. Som begrundelse for aflysningen af tjenesterejsen angav sagsøgte, at sagsøgeren havde haft kontrakt til en fagforening.
5. Femte anbringende om at sagsøgeren blev afskediget uden grund. Opsigelsen af sagsøgerens kontrakt var ugrundet og savner enhver materiel begrundelse. Kontrakten blev opsagt, fordi sagsøgeren ikke accepterede, at hun blev udsat for psykisk chikane og forskelsbehandling i det sagsøgte agentur.

Sag anlagt den 2. april 2018 — Global Silicones Council m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-226/18)

(2018/C 200/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Global Silicones Council (Washington, De Forenede Stater), Wacker Chemie AG (München, Tyskland), Momentive Performance Materials GmbH (Leverkusen, Tyskland), Shin-Etsu Silicones Europea BV (Almere, Nederlandene) og Elkem Silicones France SAS (Lyon, Frankrig) (ved solicitor M. Navin-Jones)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede retsakt annulleres i henhold til artikel 263 TEUF.
- Det fastslås, at bilag XIII til REACH-forordningen og/eller relevante bestemmelser i dette bilag (særligt punkt 1.1.2 og/eller 1.2.2) er ulovlige og uanvendelige i det foreliggende tilfælde i henhold til artikel 277 TEUF, for så vidt som de hindrer eller fordrejer en gyldig bedømmelse af og/eller konklusion vedrørende egenskaberne ved D4 og D5;
- I tilfælde af, at: a) Det Europæiske Kemikalieagenturs (»ECHA«) Medlemsstatsudvalgs udtalelse af april 2015; b) ECHA's Udvalg for Risikovurderings udtalelse af marts 2016; c) ECHA's Udvalg for Socioøkonomisk Analyses udtalelse af juni 2016; d) ECHA's PBT- ekspertgruppes konklusioner/afgørelser af november 2012; og/eller relevant ECHA-vejledning ikke anses for forberedende retsakter, der førte til vedtagelsen af den anfægtede retsakt, fastslås, at disse retsakter er ulovlige og uanvendelige i henhold til artikel 277 TEUF.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Der træffes sådanne andre foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat elleve anbringender.

1. Første anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse, åbenbare retlige og faktiske fejl, en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, vilkårlige afgørelser og en begrundelsesmangel vedrørende risikovurderingen.
2. Andet anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse, åbenbare retlige og faktiske fejl, tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og vilkårlig beslutningstagning vedrørende farevurderingen. Dette omfatter et anbringende om ulovlighed i henhold til artikel 277 TEUF vedrørende de relevante REACH-bestemmelser i bilag XIII og/eller tidligere retsakter og foranstaltninger.
3. Tredje anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse, åbenbare retlige og faktiske fejl, en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og en mangenfuld begrundelse vedrørende farevurderingen, særligt vægtningen af beviser. Dette omfatter et anbringende om ulovlighed i henhold til artikel 277 TEUF vedrørende de relevante REACH-bestemmelser i bilag XIII og/eller tidligere retsakter og foranstaltninger.
4. Fjerde anbringende vedrører mangel på retssikkerhed, tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, en begrundelsesmangel vedrørende fare- og risikovurderingen, særligt vægtningen af beviser.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til forsvar, herunder retten til at blive hørt; mangelfuld begrundelse; proceduremæssige mangler vedrørende fare- og risikovurderingen, særligt vægtningen af beviser.
6. Sjette anbringende om, at der er tale om en retsakt, der åbenbart overskrider grænserne for skønsbeføjelsen; åbenbar fejl ved udøvelsen af skønsbeføjelsen og tilsidesættelse af den institutionelle ligevægt vedrørende fare- og risikovurderingen.
7. Syvende anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse, åbenbare retlige og faktiske fejl, åbenbar fejl ved udøvelsen af skønsbeføjelsen, åbenbar overskridelse af grænserne for skønsbeføjelsen, tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, manglende begrundelse vedrørende fare- og risikovurderingen og åbenbare fejl ved bedømmelsen af de relevante faktiske omstændigheder og bestemmelser i lovgivningen.
8. Ottende anbringende vedrører tilsidesættelser af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, mangelfuld begrundelse, åbenbare retlige og faktiske fejl vedrørende vedtagelsen, anvendelsen, forståelsen og rækkevidden af REACH-begrænsningen.
9. Niende anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet — vedrørende vedtagelsen, anvendelsen, forståelsen og rækkevidden af REACH-begrænsningen.
10. Tiende anbringende vedrører en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, ulovlighedsindsigelser, åbenbare fejl ved udøvelsen af skønsbeføjelsen, åbenbare retlige og faktiske fejl, tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, manglende begrundelse inden vedtagelsen af REACH-begrænsningen.
11. Ellefte anbringende vedrører det forhold, at relevante bestemmelser i bilag XIII til REACH og andre relevante tidligere akter og foranstaltninger, som hindrer og/eller fordrejer en gyldig bedømmelse af og/eller konklusion vedrørende egenskaberne ved D4 og D5, er uanvendelige i henhold til artikel 277 TEUF.

Sag anlagt den 4. april 2018 — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam mod EUIPO — Lupu (Djili)**(Sag T-231/18)**

(2018/C 200/58)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgarien) (ved advokat C. Romițan)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Victor Lupu (Bukarest, Rumænien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket »Djili« — registreringsansøgning nr. 15 497 662*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 31. januar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1902/2017-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Lupu Victors klage forkastes.
- Indsigeren og klageren, Lupu Victor, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Appelkammeret fandt med urette, at der forelå en lydelig lighed mellem tegnene.
- Appelkammeret fandt med urette, at den begrebsmæssige sammenligning ikke var relevant i sagen.

Sag anlagt den 16. april 2018 — Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen**(Sag T-240/18)**

(2018/C 200/59)

*Processprog: polsk***Parter***Sagsøger:* Polskie Linie Lotnicze »LOT« S.A. (Warschau, Polen) (ved advokat M. Jeżewski)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse af 12. december 2017 i sag M.8672 (EASYJET/CERTAIN AIR BERLIN ASSETS) — C(2017) 8766 final — annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Kommissionen tilpligtes inden for rammerne af svarskriftet at besvare visse spørgsmål om afviklingen af undersøgelsen vedrørende virkningerne af den omhandlede fusion på konkurrencen og at fremlægge visse af de beviser, som afgørelsen er støttet på.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne i EU-traktaterne og gennemførelsesbestemmelserne hertil, særligt bestemmelserne i forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ ved ikke at foretage en fuldstændig undersøgelse af fusionens negative virkninger på konkurrencen.
2. Kommissionen har foretaget en fejlagtig bedømmelse af fusionens virkninger på muligheden for at levere ydelser vedrørende passagerbefordring med fly og for bestemte lufthavne og har dermed begået en alvorlig og åbenbar fejl ved bedømmelsen af fusionen. En behørigt foretaget analytisk vurdering af fusionen skulle have ført til en konklusion om, at fusionens gennemførelse ville føre til en række negative virkninger på konkurrencen — bl.a. en mere negativ virkning på konkurrencen, end hvad der ville følge af et alternativt scenario uden en fusion.
3. Kommissionen har tilsidesat »retningslinjer for vurdering af horisontale fusioner« ved ikke at have foretaget en undersøgelse af, om de effektivitetsgevinster, der følger af fusionen, ville neutralisere fusionens negative virkninger.
4. Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne i traktaterne og gennemførelsesbestemmelserne hertil ved ikke at pålægge easyJet forpligtelser, der ville have gjort det muligt at undgå den betydelige hindring for konkurrencen, der følger af fusionen.
5. Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne i traktaterne og gennemførelsesbestemmelserne hertil ved ikke at foretage en vurdering af fusionens virkninger på det indre marked i forbindelse med den statsstøtte, der tidligere var blevet tildelt Air Berlin den 15. august 2017 i form af et lån på 150 mio. EUR ydet af Forbundsrepublikken Tyskland. Denne støtte blev godkendt ved Kommissionens afgørelse C(2017) 6080 final af 4. september 2017 om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til Air Berlin.
6. Kommissionen har tilsidesat artikel 296 TEUF ved ikke at angive en tilstrækkelig begrundelse for sin afgørelse, som bl.a. følger af de forhold, at der ikke foreligger en fuldstændig analyse af de faktiske omstændigheder, at der ikke er blevet taget hensyn til et vist antal elementer, som er absolut nødvendige for en grundig undersøgelse af alle fusionens virkninger på konkurrencen, at der ikke er blevet foretaget en vurdering af fusionens virkninger på det indre marked i forbindelse med den tidligere tildelte statsstøtte til Air Berlin, og der ikke er angivet en begrundelse for denne undladelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004, L 24, s. 1).

Sag anlagt den 16. april 2018 — Benavides Torres mod Rådet

(Sag T-245/18)

(2018/C 200/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Antonio José Benavides Torres (Venezuela) (ved advokaterne L. Giuliano og F. Di Gianni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/90 af 22. januar 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/88 af 22. januar 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som deres bestemmelser vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og tilsidesat hans ret til forsvar og ret til effektiv retsbeskyttelse ved ikke at give adgang til de beviser, der angiveligt støtter hans opførelse på listen, inden for et rimeligt tidsrum.
2. Andet anbringende om, at Rådet har foretaget en åbenbart urigtig vurdering, eftersom det ikke har godtgjort, at sagsøgeren i sin egenskab af øverstbefalende for den bolivianske nationalgarde er ansvarlig for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne begået af den bolivianske nationalgarde og har undergravet retsstaten i Venezuela.

Sag anlagt den 16. april 2018 — Moreno Pérez mod Rådet

(Sag T-246/18)

(2018/C 200/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maikel José Moreno Pérez (Venezuela) (ved advokaterne L. Giuliano og F. Di Gianni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/90 af 22. januar 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/88 af 22. januar 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik og tilsidesatte hans ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse ved at undlade inden for en rimelig frist at give adgang til de beviser, der angiveligt understøttede hans opførelse på listen.
2. Andet anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, eftersom det undlod at godtgøre, at sagsøgeren i sine funktioner som præsident og tidligere vicepræsident for den øverste domstol i Venezuela har støttet og lettet regeringsindgreb og politikker, som har undergravet demokratiet og retsstaten i Venezuela, og at han er ansvarlig for handlinger og udtalelser, der har krænket nationalforsamlingens myndighed.

Sag anlagt den 16. april 2018 — Lucena Ramírez mod Rådet

(Sag T-247/18)

(2018/C 200/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tibisay Lucena Ramírez (Venezuela) (ved advokaterne L. Giuliano og F. Di Gianni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/90 af 22. januar 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/88 af 22. januar 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som deres bestemmelser vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og tilsidesat hendes ret til forsvar og ret til effektiv retsbeskyttelse ved ikke at give adgang til de beviser, der angiveligt støtter hendes opførelse på listen, inden for et rimeligt tidsrum.
2. Andet anbringende om, Rådet har foretaget en urigtig vurdering, eftersom det ikke har godtgjort, at sagsøgerens handlinger og politikker har undergravet demokratiet og retsstaten i Venezuela.

Sag anlagt den 16. april 2018 — Cabello Rondón mod Rådet

(Sag T-248/18)

(2018/C 200/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diosdado Cabello Rondón (Venezuela) (ved advokaterne L. Giuliano og F. Di Gianni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/90 af 22. januar 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/88 af 22. januar 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som deres bestemmelser vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og tilsidesat hans ret til forsvar og ret til effektiv retsbeskyttelse ved ikke at give adgang til de beviser, der angiveligt støtter hans opførelse på listen, inden for et rimeligt tidsrum.
 2. Andet anbringende om, Rådet har foretaget en urigtig vurdering, eftersom det ikke har godtgjort, at sagsøgeren er involveret i undergravning af demokratiet og retsstaten i Venezuela.
-

Sag anlagt den 16. april 2018 — Saab Halabi mod Rådet**(Sag T-249/18)**

(2018/C 200/64)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Tarek William Saab Halabi (Venezuela) (ved advokaterne L. Giuliano og F. Di Gianni)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/90 af 22. januar 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/88 af 22. januar 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik og tilsidesatte hans ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse ved at undlade inden for en rimelig frist at give adgang til de beviser, der angiveligt understøttede hans opførelse på listen.
 2. Andet anbringende om, at Rådet ikke godtgjorde, at betingelserne for hans opførelse på listen var opfyldt, og foretog et åbenbart urigtigt skøn, eftersom det undlod at godtgøre, at sagsøgeren i sin egenskab af rigsadvokat og i sine tidligere funktioner som ombudsmand og formand for det republikanske moralske råd har undergravet demokratiet og retsstaten i Venezuela.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA